

ΕΣΘΗΡ

ΕΣΘΗΡ 1

- Εσθ. 1,1α Ἔτους δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῆ μιᾷ τοῦ Νισάν, ἐνύπνιον εἶδε
Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου, τοῦ Σεμεΐου, τοῦ Κισσαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν,
Εσθ. 1,1α Κατὰ το δεύτερον ἔτος της βασιλείας του μεγάλου βασιλέως Ἀρταξέρξου, την πρώτην του μηνός Νισάν, ο
Μαρδοχαῖος ο υἱός του Ἰαΐρου, υιού του Σεμεΐου, υιού του Κισσαίου, ἀπό την φυλὴν Βενιαμίν εἶδεν ἓνα ὄνειρον.
Εσθ. 1,1β ἄνθρωπος Ἰουδαῖος οἰκῶν ἐν Σούσοις τῆ πόλει, ἄνθρωπος μέγας, θεραπεύων ἐν τῆ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.
Εσθ. 1,1β Ο ἄνθρωπος αὐτός ἦτο Ἰουδαῖος, κατοικοῦσε εἰς την πόλιν Σούσα. Ἦτο δε μεγάλης υπολήψεως και μορφώσεως και
υπηρετούσεν εἰς την αυλὴν του βασιλέως.
Εσθ. 1,1γ ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἧς ἠχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλήμ μετὰ
Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας,
Εσθ. 1,1γ Ἦτο ἀπὸ τους αἰχμαλώτους, τους οποίους μαζή με τον βασιλέα των Ἰουδαίων, τον Ἰεχονίαν εἶχεν αἰχμαλωτίσει και
μετοικίσει ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ ο βασιλεὺς της Βαβυλῶνος, ο Ναβουχοδονόσορ.
Εσθ. 1,1δ και τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον· και ἰδοὺ φωναὶ και θόρυβος, βρονταὶ και σεισμός, τάραχος ἐπὶ τῆς γῆς.
Εσθ. 1,1δ Το ὄνειρον δε το οποίον εἶδεν, ἦτο το εξῆς· Ἦκουσεν αἰφνης φωνάς, θόρυβον, βροντάς, σεισμόν και μεγάλην
αναταραχὴν εἰς την γην.
Εσθ. 1,1ε και ἰδοὺ δύο δράκοντες μεγάλοι ἔτοιμοι προῆλθον ἀμφοτέροι παλαιῖν, και ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη·
Εσθ. 1,1ε Καὶ ἰδοὺ, δύο δράκοντες ἐνεφανίσθησαν ἔτοιμοι να παλαίσουν ο ἓνας ἐναντίον του αλλοῦ, και ἐξέβαλλον
τρομεράς κραυγάς.
Εσθ. 1,1ζ και τῆ φωνῇ αὐτῶν ἠτοιμάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολεμῆσαι δικαίων ἔθνος.
Εσθ. 1,1ζ Με τας κραυγὰς των ηγέρθησαν, συνησπίσθησαν και ητοιμάσθησαν ὅλα τα ἔθνη να πολεμήσουν ἐναντίον ἐνός
ἔθνους δικαίων ἀνθρώπων.
Εσθ. 1,1η και ἰδοὺ ἡμέρα σκότος και γνόφου, θλίψις και στενοχωρία, κάκωσις και τάραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς·
Εσθ. 1,1η Αἰφνης κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ἐγένετο γνόφος και σκότος. Θλίψις και στενοχωρία ηπλώθη εἰς την γην. Δεινά και
ταραχὴ μεγάλη.
Εσθ. 1,1θ και ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν κακὰ και ἠτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι και ἐβόησαν
πρὸς τὸν Θεόν.
Εσθ. 1,1θ Ὀλον το ἔθνος των δικαίων, ἐπειδὴ ἐφοβήθη, μήπως αἰ συμφοραὶ ἐκσπάσουν ἐναντίον αὐτῶν και καταστραφούν,
παρεκάλεσαν τον Θεόν με φωνὴν μεγάλην.
Εσθ. 1,1ι ἀπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ πολὺ·
Εσθ. 1,1ι Ἀπὸ την βοήν του δικαίου αὐτοῦ ἔθνους ἐρράγη και ἐνεφανίσθη κάποια μικρὰ πηγὴ, ἀπὸ την οποίαν ὁμως
ἐπήγασεν ἓνας μέγας ποταμὸς, νερὸ ἀφθονον.
Εσθ. 1,1κ και φῶς και ἥλιος ἀνέτειλε, και οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν και κατέφαγον τοὺς ἐνδόξους,
Εσθ. 1,1κ Ἐφάνη το φως της πρωΐας, ἀνέτειλεν ο ἥλιος και οἱ ταπεινωμένοι δίκαιοι ὑψώθησαν, ἐνισχύθησαν και κατέφαγον
τους ἰσχυροὺς ἐχθροὺς των.
Εσθ. 1,1λ και διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακῶς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο και τί ὁ Θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν
τῆ καρδίᾳ και ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγνῶναι αὐτὸ ἕως τῆς νυκτός.
Εσθ. 1,1λ Ο Μαρδοχαῖος, ο οποίος εἶδεν αὐτὸ το ἐνύπνιον, ἐσηκώθη ἀπὸ τον ὕπνον του, και ἐσκέπτετο τι τάχα εἶχεν
αποφασίσει να κάμη ο Θεός. Το ἐρευνούσε με την διάνοιάν του και προσπαθούσε καθ' ὅλην την διάρκειαν της
ἡμέρας μέχρι και της νυκτός να ἐνοήση, τι τάχα ἤθελε να σημάνη το ὄνειρον ἐκεῖνο.
Εσθ. 1,1μ και ἠσύχασε Μαρδοχαῖος ἐν τῆ αὐλῇ μετὰ Γαβαθὰ και Θάρα τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως τῶν
φυλασσόντων τὴν αὐλήν
Εσθ. 1,1μ Ἐπειτα ο Μαρδοχαῖος ἠρέμησεν, ἐμεινεν εἰς την αυλὴν μαζή με τον Γαβαθὰ και τον Θαρα τους δύο αυλικούς του
βασιλέως, οἱ οποίοι ἐφρουρούσαν την αυλὴν.
Εσθ. 1,1ν ἤκουσέ τε αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς και τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύνησε και ἔμαθεν, ὅτι ἑτοιμάζουσι τὰς
χεῖρας ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῳ τῷ βασιλεῖ, και ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν.
Εσθ. 1,1ν Καποτε ο Μαρδοχαῖος, χωρὶς και να το θέλη, ἤκουσε τας σκέψεις των, ἀντελήφθη και κατενόησε τα σχέδια των
και ἔμαθεν ὅτι αὐτοί, ητοιμάζοντο να δολοφονήσουν τον Ἀρταξέρξην, τον βασιλέα. Τα σχέδια ἐκείνων τα
ἐφάνερωσε στον Ἀρταξέρξην τον βασιλέα.
Εσθ. 1,1ξ και ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνούχους, και ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν.
Εσθ. 1,1ξ Ο βασιλεὺς διέταξε και υπέβαλαν εἰς ἀνάκρισιν τους δύο αυλικούς, ἐκείνοι δε ὡμολόγησαν τα σχέδιά των και
ὠδηγήθησαν στον τόπον της θανατικῆς των ἐκτελέσεως.

- Εσθ. 1,10 και ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψεν περὶ τῶν λόγων τούτων.
- Εσθ. 1,1^ο Ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν εἰς τα χρονικά εἰς ανάμνησιν το γεγονός εκείνο, επίσης ο Μαρδοχαῖος εσημείωσε γραπτῶς τα γεγονότα αυτά.
- Εσθ. 1,1π καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τούτων.
- Εσθ. 1,1π Ὁ Βασιλεὺς ἔδωκεν ἐντολήν στον Μαρδοχαῖον να υπηρετῆ εἰς την αὐλήν και του προσέφερεν ἀκόμη δῶρα δια την εξυπηρέτησίν του αυτήν.
- Εσθ. 1,1ρ καὶ ἦν Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἐνδοξος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἐζήτησε κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δύο εὐνοούχων τοῦ βασιλέως.
- Εσθ. 1,1ρ Ὁ Ἀμάν, ο υἱὸς του Ἀμαδάθου, ο Βουγαῖος, εἶχε μεγάλην τιμὴν και δόξαν ἐνώπιον του βασιλέως. Επιζητούσε δε ευκαιρίαν να εξολοθρεύση τον Μαρδοχαῖον και τον ιουδαϊκὸν λαὸν ἐνεκα της καταγγελίας, την οποίαν ο Μαρδοχαῖος ἔκαμεν ἐναντίον των δύο αὐλικῶν του βασιλέως.
- Εσθ. 1,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου -οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν-
- Εσθ. 1,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αυτά, εἰς την εποχὴν του βασιλέως Ἀρταξέρξου- αὐτὸς εἶναι ο Ἀρταξέρξης, ο οποίος εβασίλευεν ἀπὸ τας Ἰνδίας μέχρι και της Αἰθιοπίας εἰς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώρας-
- Εσθ. 1,2 ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσις τῇ πόλει,
- Εσθ. 1,2 κατὰ την εποχὴν, λοιπὸν, ἐκείνην ἐκάθητο ἐπὶ του βασιλικῶν θρόνου εἰς την πόλιν των Σούσων ο βασιλεὺς Ἀρταξέρξης.
- Εσθ. 1,3 ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς Περσῶν και Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν.
- Εσθ. 1,3 Κατὰ το τρίτον ἔτος της βασιλείας του, παρέθεσε τράπεζαν εἰς ὅλους τοὺς ἐπισημοὺς φίλους του, στους εκ των ἄλλων ἐθνῶν φίλους του και στους τα πρῶτα φέροντας εκ των Περσῶν και των Μηδων, οι οποίοι ἐκυβερνοῦσαν σατραπείας.
- Εσθ. 1,4 καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα,
- Εσθ. 1,4 Ἐπὶ ἑκατὸν δε ογδοήκοντα ἡμέρας ο βασιλεὺς ἐξέθεσε και ἐπέδειξεν ἐνώπιον αὐτῶν τον πλοῦτον της βασιλείας του και την δόξαν και την μεγαλοπρέπειαν των αγαθῶν του.
- Εσθ. 1,5 ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως
- Εσθ. 1,5 Ὅταν δε συνεπληρώθησαν αι ἡμέραι του γάμου του, ο βασιλεὺς παρέθεσεν εἰς τας αὐλὰς των ἀνακτόρων του συμπόσιον ἐπὶ ἕξι ἡμέρας εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, οι οποίοι εὐρίσκοντο εἰς την πόλιν του.
- Εσθ. 1,6 κεκοσμημένη βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις· κλῖναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδῖτου λίθου καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρώματα διαφανεῖς ποικίλως διηνηθισμένα, κύκλω ῥόδα πεπασμένα·
- Εσθ. 1,6 Ἡ αὐλὴ ἦτο στολισμένη με σκηνὰς εκ βύσσου λευκάς και πρασίνους, αι οποίαι εἶχαν δεθῆ με σχοινία ἀπὸ βύσσον και πορφυρά με κρίκους χρυσοὺς και ἀργυροὺς ἐπάνω εἰς στύλους ἀπὸ μάρμαρα της Παρου και ἄλλους λίθους. Ἐκεῖ ἐπίσης εἶχαν στηθῆ κλῖναι χρυσαῖ και ἀργυραῖ στο λιθόστρωτον, το στρωμένον με πολυτίμους λίθους, δηλαδή με σμαραγδίτην, με πίννινον και με πάριον λευκὸν μάρμαρον. Ἐπάνω εἰς αὐτὰς υπήρχον στρώματα πολυτελέστατα, διηνηθισμένα ποικιλοτρόπως. Γυρω δε ἀπὸ αὐτὰ υπήρχον σκορπισμένα ῥόδα.
- Εσθ. 1,7 ποτήρια χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν.
- Εσθ. 1,7 Ἐκεῖ υπήρχον ποτήρια χρυσά και ἀργυρά. Υπήρχε δε και ἓνα πανάκριβον ποτήριον κεκοσμημένον με πολυτίμους λίθους και το ὁποῖον ἤξιζε τριάκοντα χιλιάδες τάλαντα. Προσεφέρετο δε οἶνος ἀφθονος και γλυκύτατος, τον ὁποῖον κατὰ ἰδιαίτερα, προτίμησα ἔπινεν ο βασιλεὺς.
- Εσθ. 1,8 ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο, οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.
- Εσθ. 1,8 Ἀυτὸ δε το συμπόσιον δεν ἐγένετο σύμφωνα με την καθιερωμένην ἐθιμοτυπία· και τούτο, διότι ἔτσι ἠθέλησεν ο βασιλεὺς, ο οποίος μάλιστα εἶχε διατάξει τοὺς υπηρετούντας στο συμπόσιον αὐτό, να φέρωνται και να πράττουν σύμφωνα με το θέλημα το ἰδικὸν του και των προσκεκλημένων εἰς αὐτό ἀνθρώπων.
- Εσθ. 1,9 καὶ Ἀστὴν ἢ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης,
- Εσθ. 1,9 Ἐξ ἄλλου και η βασίλισσα Ἀστὴν ἔκαμε και αὐτὴ συμπόσιον εἰς τας γυναῖκας ἐντὸς του βασιλικῶν ἀνακτόρου, ὅπου εὐρίσκετο ο Ἀρταξέρξης.
- Εσθ. 1,10 ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἠδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Ἀμάν καὶ Βαζάν καὶ Θάρᾳ καὶ Βαραζὶ και

- Εσθ. 1,10 Ζαθολθά και Άβαταζά και Θαραβά, τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνους τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, Κατὰ τὴν εβδόμην ἡμέραν τοῦ συμποσίου, ἐνὸς εὐρυκατοῦ εἰς εὐθυμίαν ὁ βασιλεὺς, διέταξε τὸν Ἀμάν, τὸν Βαζάν, τὸν Θαρα, τὸν Βαραζί, τὸν Ζαθολθά, τὸν Ἀβαταζά, τὸν Θαραβά, τοὺς ἑπτὰ εὐνούχους αὐλικούς του, οἱ οἱοῖσι υπηρετοῦσαν τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην,
- Εσθ. 1,11 εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτόν, βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν.
- Εσθ. 1,11 να παρουσιάσουν ἐνώπιόν του τὴν βασίλισσαν με ὅλην αὐτῆς τὴν μεγαλοπρέπειαν, να φορέσουν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς τὸ γυναικεῖον βασιλικὸν διάδημα, να δεῖξουν αὐτὴν, τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ κάλλος τῆς, στους ἄρχοντας τῶν ἐθνῶν, διότι αὐτὴ ἦτο πράγματι πολὺ ωραία.
- Εσθ. 1,12 καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ Ἀστὶν ἢ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν εὐνούχων. καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη
- Εσθ. 1,12 Ἡ βασίλισσα ὁμῶς Ἀστὶν δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως, να ἐλθῆ με τοὺς αὐλικούς ἐνώπιόν του. Ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη καὶ ὠργίσθη δια τὴν παρακοὴν τῆς αὐτῆς.
- Εσθ. 1,13 καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ· κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀστὶν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν.
- Εσθ. 1,13 Εἶπε δε στους φίλους του· “αὐτὰ μου ἀπήντησεν ἡ Ἀστὶν. Σεις δικάσατέ τὴν δια τὴν παρακοὴν τῆς αὐτῆς καὶ πράξατε ὅ,τι ὁ νόμος σχετικῶς ορίζει”.
- Εσθ. 1,14 καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ Σαρσαθαῖος καὶ Μαλησεᾶρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγγυὸς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ,
- Εσθ. 1,14 Προσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁ Ἀρκεσαῖος, ὁ Σαρσαθαῖος, ὁ Μαλησεᾶρ, οἱ ἄρχοντες τῶν Περσῶν καὶ τῶν Μήδων, οἱ οἱοῖσι εὐρίσκοντο πλησίον τοῦ βασιλέως καὶ κατεῖχον τὰς πρῶτας θέσεις παρακαθήμενοι κοντὰ στον βασιλέα.
- Εσθ. 1,15 καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστὶν τῇ βασιλίῳ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων.
- Εσθ. 1,15 Αὐτοὶ λοιπὸν τοῦ ἀνήγγειλαν τι ἔπρεπε, σύμφωνα με τοὺς κειμένους νόμους, να κάμουν ἐναντίον τῆς βασιλίῳ Ἀστὶν, διότι αὐτὴ δὲν ὑπήκουσε καὶ δὲν ἐπράξε σύμφωνα με τὰ ὅσα διέταξεν ὁ βασιλεὺς δια τῶν αὐλικῶν του.
- Εσθ. 1,16 καὶ εἶπεν ὁ Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας· οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστὶν ἢ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως
- Εσθ. 1,16 Ὁ Μουχαῖος εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἄρχοντας· “ἡ βασίλισσα Ἀστὶν με τὴν συμπεριφορὰν τῆς αὐτῆς δὲν ἠδίκησε μόνον τὸν βασιλέα ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἀξιωματούχους τοῦ βασιλέως”.
- Εσθ. 1,17 (καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίῳ καὶ ὡς ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ). ὡς οὖν ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξην,
- Εσθ. 1,17 Αὐτὸς εἶχεν ἐν τῷ μεταξύ διηγηθῆ εἰς αὐτοὺς τὰ λόγια τῆς βασιλίῳ καὶ πῶς παρήκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως). Προσέθεσε δε ὅτι, ὅπως αὐτὴ παρήκουσεν στον Ἀρταξέρξην,
- Εσθ. 1,18 οὕτω σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ’ αὐτῆς, τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν.
- Εσθ. 1,18 κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ αἱ σύζυγοι τῶν διαφόρων διοικητῶν καὶ ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων, ὅταν ἀκούσουν ὅσα αὐτὴ ἀντεῖπε πρὸς τὸν βασιλέα, θα ἀποθρασυνθῶν, ὥστε να περιφρονησῶν καὶ αὐτὰ κατὰ παρόμοιον τρόπον τοὺς ἄνδρας τῶν, ἐὰν ἡ Ἀστὶν δὲν τιμωρηθῆ. Καὶ προσέθεσεν·
- Εσθ. 1,19 εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασιλικόν, καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν· καὶ μὴ ἄλλως χρῆσάσθω, μηδὲ εἰσελθέτω ἔτι ἢ βασίλισσα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς.
- Εσθ. 1,19 “Ἐὰν, λοιπὸν, φαίνεται καλὸν στον βασιλέα, ἀς ἐκδώσῃ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον καὶ να γραφῆ στους νόμους τῶν Μήδων καὶ τῶν Περσῶν, ὥστε εἰς παρομοίας περιστάσεις να ἐφαρμόζεται αὐτὸ καὶ κανένα ἄλλο. Τὸ διάταγμα θα ορίζει, να μὴ παρουσιασθῆ ποτὲ πλέον στον βασιλέα ἡ βασίλισσα, να ἐκπέσῃ τοῦ ἀξιωματός τῆς καὶ ὁ βασιλεὺς να δώσῃ τὴν βασιλείαν τῆς εἰς ἄλλην γυναῖκα καλύτεραν ἀπὸ αὐτῆς.
- Εσθ. 1,20 καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἐὰν ποιῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ οὕτω πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου.
- Εσθ. 1,20 Ἀς διαλαληθῆ δε καὶ ἀς ἀκουσθῆ ἀπὸ ὅλους ὁ νόμος αὐτός του βασιλέως. Ἐτσι δε αἱ γυναῖκες, ὅταν μάθουν τι δια νόμου ἀπεφάσισε καὶ πράττει ὁ βασιλεὺς, θα περιβάλλουν με τιμὴν τοὺς ἄνδρας τῶν ἀπὸ τῶν πτωχῶν μέχρι καὶ τῶν πλέον πλούσιων”.
- Εσθ. 1,21 καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος·
- Εσθ. 1,21 Ὁ λόγος αὐτός ἤρρεσεν στον βασιλέα καὶ στους ἄρχοντας, ὁ δε βασιλεὺς ἔκαμε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον του εἶπεν ὁ Μουχαῖος.
- Εσθ. 1,22 καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

Εσθ. 1,22 Εστειλε δε αντίγραφα του διατάγματος αυτού εις όλας τας χώρας του βασιλείου του γραμμένα εις την γλώσσαν της χώρας, που απηυθύνοντο. Τούτο δέ, δια να εμπνεύση και επιβάλη μέσα εις τας οικογενείας τον φόβον και τον σεβασμόν των γυναικών προς τους άνδρας των.

ΕΣΘΗΡ 2

Εσθ. 2,1 Καί μετά τούς λόγους τούτους έκόπασεν ό βασιλεύς του θυμού και ούκέτι έμνήσθη τής Άστίν, μνημονεύων όια έλάλησε και ώς κατέκρινεν αύτήν.

Εσθ. 2,1 Αφού επέρασαν τα γεγονότα αυτά, έπεσεν ο θυμός του βασιλέως και δεν ενεθυμήθη πλέον την Αστί, αλλά μόνον επανέφερεν εις την μνήμην του τα λόγια που αυτή του είχε πει, όπως και το γεγονός, ότι αυτός την είχε καταδικάσει.

Εσθ. 2,2 και είπαν οι διάκονοι του βασιλέως· ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει·

Εσθ. 2,2 Οι δούλοι τότε του βασιλέως του είπαν· “ας ζητήσωμεν να εύρωμεν δια σε, βασιλεύ, ωραίας νεαρῶς παρθένους.

Εσθ. 2,3 και καταστήσει ό βασιλεύς κωμάρχας έν πάσαις ταῖς χώραις τής βασιλείας αυτού, και έπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικά καλὰ τῷ εἶδει εις Σουῖσαν τήν πόλιν εις τόν γυναικῶνα· και παραδοθήτωσαν τῷ εύνούχῳ του βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν, και δοθήτω σμῆγμα και ή λοιπή έπιμέλεια·

Εσθ. 2,3 Προς τούτο ο βασιλεύς ας διορίση εις όλας τας επαρχίας του βασιλείου άρχοντας κατά τόπους, να αναλάβουν και να επιλέξουν νεαρῶς ωραίας παρθένους και να φέρουν αυτάς εις την πόλιν Σούσα, στον γυναικωνίτην του βασιλέως. Αυταί δε ας παραδοθούν στον ευνούχον του βασιλέως, τον φύλακα των γυναικών του, ας δοθούν εις αυτάς καλλυντικά και ας καταβληθῆ κάθε προσπάθεια και κάθε άλλη φροντίς δια την καλήν των εμφάνισιν.

Εσθ. 2,4 και ή γυνή, ή ἄν ἀρέση τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει ἀντί Ἀστίν. και ἤρρεσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, και έποίησεν οὕτως.

Εσθ. 2,4 Από αυτάς δε η γυναίκα εκείνη, η οποία θα αρέση στον βασιλέα, θα γίνη βασίλισσα αντί της Αστί”. Η πρότασις αυτή ήρρεσεν στον βασιλέα και έκαμεν, όπως του είπαν.

Εσθ. 2,5 και ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος έν Σούσις τῇ πόλει, και ὄνομα αὐτοῦ Μαρδοχαῖος ό του Ἰαίρου, του Σεμεΐου, του Κισσαίου, εκ φυλῆς Βενιαμίν,

Εσθ. 2,5 Εις τα Σούσα· εις την πόλιν αυτήν, εζούσεν ένας άνθρωπος Ιουδαίος, ο οποίος ονομάζετο Μαρδοχαίος. Ητο υἱός του Ιαρῆου, υἱού του Σεμεΐου, υἱού του Κισσαίου, από την φυλήν Βενιαμίν.

Εσθ. 2,6 ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἰερουσαλήμ, ἦν ἠχμαλώτευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλῶνος.

Εσθ. 2,6 Αυτός ήτο από τους Ιουδαίους αιχμαλώτους της Ιερουσαλήμ, τους οποίους ο Ναβουνοδονόσορ ο βασιλεύς είχεν απαγάγει αιχμαλώτους.

Εσθ. 2,7 και ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και ὄνομα αὐτῆ Ἐσθήρ· έν δε τῷ μεταλλάξει αὐτῆς τούς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτήν ἑαυτῷ εις γυναῖκα· και ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει.

Εσθ. 2,7 Αυτός είχεν αναθρέψει μίαν κόρην θυγατέρα του θείου του Αμιναδάβ, αδελφού του πατρός του. Αυτή ονομάζετο Εσθήρ. Όταν δε απέθαναν οι γονεῖς της, ο Μαρδοχαίος την ανέλαβεν υπό την προστασίαν του και εφρόντιζε δι' αυτήν, με τον σκοπόν να την λάβη αργότερα ως σύζυγόν του. Η κόρη δε αυτή ήτο πολύ ωραία κατά την μορφήν.

Εσθ. 2,8 και ὅτε ἠκούσθη τὸ του βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν πολλά κοράσια εις Σουῖσαν τήν πόλιν υπό χειρα Γαῖ, και ἤχθη Ἐσθήρ πρὸς Γαῖ τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν.

Εσθ. 2,8 Όταν έγινε γνωστόν το βασιλικόν διάταγμα, συνεκεντρώθησαν πολλά κοράσια εις την πόλιν Σούσα υπό την ευθύνην και την φροντίδα του Γαῖ. Προς αυτόν τον Γαῖ, τον φύλακα των γυναικών του βασιλέως, ωδηγήθη και η Εσθήρ.

Εσθ. 2,9 και ἤρρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον και εὔρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· και ἔσπευσε δοῦναι αὐτῇ τὸ σμῆγμα και τήν μερίδα και τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικῆς και ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς και ταῖς ἄβραις αὐτῆς έν τῷ γυναικῶνι.

Εσθ. 2,9 Εις αυτόν ήρρεσεν η Εσθήρ περισσότερον από κάθε άλλην και εύρε χάριν ενώπιόν του. Ο Γαῖ έσπευσε και έδωσεν εις αυτήν τα καλλυντικά και κάθε άλλην περιποίηση αναφερομένην εις την δειξιάν της, όπως επίσης και επτά παρθένους που είχαν επιλογή από τον βασιλικόν οίκον, εις υπηρεσίαν της. Ο Γαῖ προσέφερε κάθε περιποίησιν προς αυτήν και εις τας θεραπαινίδας της, τας οποίας και ωδήγησεν στον γυναικωνίτην.

Εσθ. 2,10 και οὐχ ὑπέδειξε Ἐσθήρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τήν πατρίδα· ό γάρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μή ἀπαγγεῖλαι·

Εσθ. 2,10 Η Εσθήρ δεν κατέστησε γνωστήν την καταγωγήν της ούτε την πατρίδα της, διότι, ο Μαρδοχαίος της είχε δώσει εντολήν να μη ανακοινώση τίποτε από αυτά.

Εσθ. 2,11 καθ' ἐκάστην δε ἡμέραν περιεπάτει ό Μαρδοχαῖος κατά τήν αὐλήν τήν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Ἐσθήρ συμβήσεται.

- Εσθ. 2,11 Καθε δε ημεραν ο Μαρδοχαιος περιπατούσε έξω από την αυλήν των γυναικών, παρατηρούσε και επιθυμούσε να μάθη τι θα γίνη με την Εσθήρ.
- Εσθ. 2,12 οὔτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκαδύο· οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἕξ ἀλειφόμεναι ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,
- Εσθ. 2,12 Συμφώνως δε προς τα καθιερωμένα ἔπρεπε μετὰ την συμπλήρωσιν δώδεκα μηνῶν να εμφανισθῆ ἡ κόρη ἐνώπιον του βασιλέως. Αἱ ἡμέραι δε της προετοιμασίας των ἐπερνούσαν ὡς ἐξῆς· ἐπὶ ἕξ μῆνας αἱ κόραι ἠλείφοντο με ἐλαιον ἀπὸ σμύρναν καὶ ἐπὶ ἄλλους ἕξ μῆνας με ἀρώματα καὶ ἄλλα καλλυντικά, που ἐχρησιμοποιούσαν αἱ γυναῖκες.
- Εσθ. 2,13 καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ᾧ ἂν εἶπη, παραδώσει αὐτὴν συνεισέρχεσθαι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων.
- Εσθ. 2,13 Καὶ τότε ἡ υποψηφία σύζυγος του βασιλέως ὠδηγεῖτο ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ ευνούχος, προς τον ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ἠθέλε δώσει την σχετικὴν ἐντολήν, θα ὠδηγοῦσεν αὐτὴν ἀπὸ τον γυναικωνίτην εἰς τα βασιλικά ἀνάκτορα.
- Εσθ. 2,14 δειλῆς εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεῦτερον, οὗ Γαῖ ὁ ευνούχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκέτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἂν μὴ κληθῆ ὀνόματι.
- Εσθ. 2,14 Αὐτὴ δε πηγαίνει ἐκεῖ την ἐσπέραν· καὶ την ἐπομένην πρωΐαν εἰσέρχεται στον δεῦτερον οἶκον, ὅπου ὁ Γαῖ ὁ ευνούχος του βασιλέως εὐρίσκεται, ὁ φύλαξ των γυναικῶν. Δεν ἔχει δε πλέον το δικαίωμα να ἐπανέλθῃ προς τον βασιλέα, εἰ μὴ κληθῆ ἀπὸ αὐτὸν ὀνομαστί.
- Εσθ. 2,15 ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἐσθήρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαιου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν ἠθέτησεν, ὧν ἐνετείλατο ὁ ευνούχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν· ἦν γὰρ Ἐσθήρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν.
- Εσθ. 2,15 Ὅταν λοιπὸν συνελπρώθη ὁ χρόνος, κατὰ ταν ὁποῖον ἡ Εσθήρ, ἡ θυγάτηρ του Ἀμιναδάβ, ἀδελφοῦ του πατρὸς του Μαρδοχαιου, ἐπρόκειτο να εἰσέλθῃ προς τον βασιλέα, ἡ Εσθήρ δεν παρέλειψε καὶ οὔτε παρήκουσε τίποτε, ἀπὸ ὅσα εἶχε δώσει ἐντολήν εἰς αὐτήν να προσέξῃ ὁ ευνούχος, ὁ φύλαξ των γυναικῶν. Ἐτσι δε φερομένη ἡ Εσθήρ εὕρισκε χάριν ἐκ μέρους ὄλων ὅσοι την ἔβλεπον.
- Εσθ. 2,16 καὶ εἰσῆλθεν Ἐσθήρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
- Εσθ. 2,16 Ἡ Εσθήρ πράγματι παρουσιάσθη στον βασιλέα τον Ἀρταξέρξην, κατὰ τον δωδέκατον μῆνα, τον μῆνα δηλαδὴ Ἀδάρ, κατὰ το ἑβδομον ἔτος της βασιλείας αὐτοῦ.
- Εσθ. 2,17 καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ, καὶ εὔρε χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον.
- Εσθ. 2,17 Ὁ βασιλεὺς την ἠγάπησε πάρα πολὺ, διότι αὐτὴ εὐρήκε χάριν ἐνώπιόν του περισσότερον ἀπὸ ὅλας τας ἄλλας παρθένους. Ἐθεσε δε ἐπάνω εἰς την κεφαλὴν της τα γυναικεῖον βασιλικὸν διάδημα.
- Εσθ. 2,18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ὕψωσε τοὺς γάμους Ἐσθήρ καὶ ἄφεισιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.
- Εσθ. 2,18 Ὁ βασιλεὺς ἐπανηγύρισε με μεγάλην λαμπρότητα τους γάμους της Εσθήρ, παρέθεσε μέγα συμπόσιον εἰς ὅλους τους φίλους του καὶ τους ἄρχοντας ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, παρεχώρησε μεγάλας δωρεὰς καὶ ἔδωσεν ἀφεισιν χρεῶν στους ἀνθρώπους της βασιλείας του.
- Εσθ. 2,19 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ.
- Εσθ. 2,19 Ὁ Μαρδοχαῖος ὑπηρετούσε πάντοτε εἰς την βασιλικὴν αυλήν.
- Εσθ. 2,20 ἡ δὲ Ἐσθήρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ Ἐσθήρ οὐ μετέλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.
- Εσθ. 2,20 Ἡ Εσθήρ δεν ἀνεκοίνωσε καὶ δεν ἐγνωστοποίησεν εἰς κανένα την πατρίδα της, διότι αὐτὴν την ἐντολήν της εἶχε δώσει ὁ Μαρδοχαῖος. Να φοβῆται τον Θεόν, να τηρῆ τας θείας ἐντολάς, ὅπως ὅταν αὐτὴ εὐρίσκετο μαζὴ του. Ἡ Εσθήρ, καὶ ὅταν ἐγίνε βασίλισσα, δεν ἠλλάξε τρόπον συμπεριφορὰς καὶ ζωῆς.
- Εσθ. 2,21 Καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο ευνούχοι τοῦ βασιλέως, οἱ ἀρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα.
- Εσθ. 2,21 Οἱ δύο αὐλικοὶ, οἱ ἀρχισωματοφύλακες του βασιλέως, ἐστενοχωρήθησαν, διότι προήχθη εἰς ἐπιζήλον θέσιν ὁ Μαρδοχαῖος καὶ ἐζητούσαν ευκαιρίαν να δολοφονήσουν τον βασιλέα Ἀρταξέρξην.
- Εσθ. 2,22 καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν Ἐσθήρ, καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς
- Εσθ. 2,22 Ἡ συνωμοσία ὁμως αὐτὴ ἐγίνε γνωστὴ στον Μαρδοχαῖον, ὁ ὁποῖος την ἐφάνερωσεν εἰς την Εσθήρ, ἡ δε Εσθήρ ἀνέφερε τα της συνωμοσίας αὐτῆς στον βασιλέα.
- Εσθ. 2,23 ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο ευνούχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαιου ἐν ἐγκωμίῳ.
- Εσθ. 2,23 Ὁ βασιλεὺς ἐξήτασε τους δύο αὐλικούς του, ἐυρήκεν αὐτούς ἐνόχους, διέταξε δε καὶ τους ἐκρέμασαν. Διέταξεν

επίσης ο βασιλεύς να καταχωρηθή το γεγονός αυτό εις ανάμνησιν εις τα βασιλικά χρονικά προς ένδειξιν ευνοίας και επαίνου εκ μέρους του βασιλέως στον Μαρδοχαίον.

ΕΣΘΗΡ 3

- Εσθ. 3,1 Μετά δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖον καὶ ὕψωσεν αὐτόν, καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.
- Εσθ. 3,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐτίμησε καὶ ἐδόξασεν ἰδιαιτέρως τὸν Ἀμάν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμαδάθου, τὸν Βουγαῖον καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν πρώτην θέσιν ὑπεράνω ἀπὸ ὅλους τοὺς φίλους τοῦ.
- Εσθ. 3,2 καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ, οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ.
- Εσθ. 3,2 Ὅλοι δε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, τὸν προσκυνούσαν, διότι ἐτσι εἶχε διατάξει ὁ βασιλεὺς νὰ φέρωνται ἀπέναντί τοῦ. Ὁ Μαρδοχαῖος ὁμως δὲν τὸν ἐπροσκυνούσε.
- Εσθ. 3,3 καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ· Μαρδοχαῖε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα;
- Εσθ. 3,3 Οἱ ἄνθρωποι τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ἔλεγαν στὸν Μαρδοχαῖον· “Μαρδοχαῖε, διατί παρακούεις τὰς διαταγὰς τοῦ βασιλέως;”
- Εσθ. 3,4 καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμάν Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιπασσόμενον· καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι.
- Εσθ. 3,4 Καθε δε ἡμέραν ἔλεγαν καὶ ξαναἔλεγαν πρὸς αὐτόν τα ἴδια. Αὐτός ὁμως δὲν ὑπήκουσεν εἰς αὐτούς. Οἱ ἄνθρωποι τῆς αὐλῆς ἀνέφεραν τότε τὸ γεγονός στὸν Ἀμάν, ὅτι δηλαδὴ ὁ Μαρδοχαῖος ἀντιτάσσεται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ βασιλέως. Ὁ Μαρδοχαῖος ὁμως εἶχεν ἀναφέρει εἰς αὐτούς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, καὶ δὲν τοῦ ἐπέτρεπεν ἡ θρησκεία τοῦ νὰ προσκυνῇ ἀνθρώπους.
- Εσθ. 3,5 καὶ ἐπιγνούς Ἀμάν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα
- Εσθ. 3,5 Ὁ Ἀμάν, ὅταν ἔμαθε τὰ γεγονότα αὐτά, ὅτι δηλαδὴ ὁ Μαρδοχαῖος δὲν τὸν προσκυνεῖ, ὠργίσθη πάρα πολὺ ἐναντίον τοῦ
- Εσθ. 3,6 καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσει πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους.
- Εσθ. 3,6 καὶ ἐσκέφθη νὰ ἐξολοθρεύσῃ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀρταξέρξου.
- Εσθ. 3,7 καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἕξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἕκ μηνός, ὥστε ἀπολέσει ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνός, ὅς ἐστιν Ἀδάρ.
- Εσθ. 3,7 Συνέταξε, λοιπόν, ἓνα βασιλικὸν διάταγμα κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρταξέρξου, ἐρριψε κλήρους δια νὰ ὀρισθῇ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μῆνας, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε εἰς μίαν καὶ μόνην ἡμέραν νὰ ἐξολοθρευθῇ τὸ γένος τοῦ Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνός Ἀδάρ.
- Εσθ. 3,8 καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξης λέγων· ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι πὰρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἔδσαι αὐτούς·
- Εσθ. 3,8 Εἶπε δε τότε ὁ Ἀμάν πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην, τὸν βασιλέα. “Ἐπάρχει διεσπαρμένον μετὰ τῶν ἐθνῶν ὅλης τῆς βασιλείας σου ἓνα ἔθνος, τοῦ ὁποῖου οἱ νόμοι εἶναι διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς νόμους ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Αὐτοῖ, λοιπόν, δὲν ὑπακούουν στὸς νόμους τοῦ βασιλέως καὶ εἶναι προφανές ὅτι δὲν εἶναι συμφέρον στὸν βασιλέα νὰ ἀφήσῃ αὐτούς νὰ ζουν.
- Εσθ. 3,9 εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογματισάτω ἀπολέσει αὐτούς, κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια.
- Εσθ. 3,9 Ἐάν λοιπόν φαίνεται καλόν στὸν βασιλέα, ἀς ἐκδώσῃ ἓνα διάταγμα καταστροφῆς τῶν, ἐγὼ δε ἐγγράφως θὰ ἀναλάβω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταθέσω στὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ βασιλέως δέκα χιλιάδες τάλαντα ἀργυρίου”.
- Εσθ. 3,10 καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸ δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.
- Εσθ. 3,10 Ὁ βασιλεὺς ἀφῆρσε τὸ δακτυλίδι τοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχε καὶ ἡ βασιλικὴ σφραγίς, ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ Ἀμάν, δια νὰ σφραγίσῃ τὸ διάταγμα τοῦ ὀλέθρου τῶν Ἰουδαίων,
- Εσθ. 3,11 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνεσιν χρῶ ὡς βούλει.
- Εσθ. 3,11 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς στὸν Ἀμάν· “κράτησε τὸ ἀργύριόν σου, ὡς πρὸς δε τὸ ἔθνος αὐτὸ κάμε ὅ, τι σὺ θέλεις”.
- Εσθ. 3,12 καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μὴνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαίδεκάτῃ καὶ ἔγραψαν, ὡς ἐπέταξεν Ἀμάν, τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοῖς ἄρχουσι κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χῶραις, τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν δι’ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.

- Εσθ. 3,12 Προσεκλήθησαν λοιπόν οι γραμματείς του βασιλέως την δεκάτην τρίτην του πρώτου μηνός και, όπως τους διέταξεν ο Αμάν, συνέταξαν και έστειλαν το διάταγμα στους στρατηγούς και στους άρχοντας όλων των χωρών της βασιλείας του Αρταξέρξου, από της Ινδίας μέχρι και της Αιθιοπίας, εις εκατόν είκοσι επτά χώρας. Το διάταγμα δε αυτό του βασιλέως Αρταξέρξου προς τους άρχοντας των διαφόρων εθνών εγράφη και εις την γλώσσαν εκάστου έθνους.
- Εσθ. 3,13 και άπεστάλη διά βιβλιοφόρων εις την Άρταξέρξου βασιλείαν άφανίσει τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνός δωδεκάτου, ὅς ἐστιν Ἄδάρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.
- Εσθ. 3,13 Αυτά τα έγγραφα εστάλησαν με ταχυδρόμους εις όλην την βασιλείαν του Αρταξέρξου, δια να εξαφανισθῆ το γένος των Ιουδαίων εις μίαν και την αυτήν ημέραν του δωδεκάτου μηνός, ο οποίος ονομάζετο Αδάρ, τα δε υπάρχοντά των να διαρπαγούν.
- Εσθ. 3,13α Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τὸδε· «Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει·
- Εσθ. 3,13^α Αυτό το διάταγμα του βασιλέως περιείχε τα εξής· “ο μέγας βασιλεὺς Αρταξέρξης δίδει διαταγήν στους υπό την εξουσίαν του άρχοντας και διοικητάς των εκατόν είκοσι επτά επαρχιών, αι οποία εκτείνονται από την Ινδικήν μέχρι και της Αιθιοπίας·
- Εσθ. 3,13β πολλῶν ἐπάρξας ἔθνῶν καὶ πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθη μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαυρόμενος, ἐπεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἠπιότητος ἀεὶ διεξάγων, τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους διαπαντὸς καταστήσαι βίους, τὴν τε βασιλείαν ἡμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξόμενος ἀνανεώσασθαί τε τὴν ποθουμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην.
- Εσθ. 3,13β Μολονότι εἶμαι άρχων πολλῶν εθνῶν και κυρίαρχος όλης της οίκουμένης, ηθέλησα να σας διοικήσω όχι εγωϊστικῶς, στηριζόμενος εις την δύναμιν της εξουσίας μου· αλλά με επιείκειαν πάντοτε και με ηπιότητα διεξάγω την διοίκησιν αυτήν. Με την συνετήν και στοργικήν αυτήν διοίκησίν μου ηθέλησα να καταστήσω την ζωήν των υπηκόων μου ήρεμον πάντοτε και ατάραχον, την δε βασιλείαν μου επεικῆ και ασφαλή μέχρι των ακροτάτων ορίων της. Διότι φροντίζω να δίδω και να ανανεώνω και σταθεροποιώ την ποθητήν εις όλους τους ανθρώπους ειρήνην.
- Εσθ. 3,13γ πυθόμενου δὲ μου τῶν συμβούλων, πῶς ἂν ἀχθείη τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνη παρ’ ἡμῖν διενέγκας καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαρλλάκτως καὶ βεβαίᾳ πίστει ἀποδεδειγμένος καὶ δεῦτερον τῶν βασιλειῶν γέρας ἀπενηνεγμένος Ἀμάν
- Εσθ. 3,13γ Ηρώτησα επί του σημείου αυτού τους συμβούλους μου, πως είναι δυνατόν να επιτευχθῆ η ποθητή ειρηνική αυτή κατάστασις και ένας από αυτούς, ονομαζόμενος Αμάν, ο οποίος κατά την σύνεσιν και σοφίαν ξεπερνά όλους όσοι ευρίσκονται κοντά μας, είναι δε γνωστός δια την ακλόνητον αγάπην του και σταθεράν του πίστιν προς εμέ και ο οποίος κατέχει την δευτέραν θέσιν στο βασιλείον μου,
- Εσθ. 3,13δ ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμεῖχθαι δυσμενῆ λαὸν τινα τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος τὰ τε τῶν βασιλέων παραπέμποντας διηνεκῶς διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι τὴν ὑφ’ ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτως συναρχίαν.
- Εσθ. 3,13δ κατέστησεν εις ημάς γνωστόν ότι μεταξύ όλων των φυλών της οίκουμένης έχει διασπαρή και αναμιχθῆ ένας δύστροπος λαός, ο οποίος με τους ιδικούς του νόμους είναι αντίθετος προς κάθε άλλο έθνος, παραβαίνει δε πάντοτε τα διατάγματα των βασιλέων, με τον σκοπόν να μη σταθεροποιηθῆ ειρηνικῶς και αμέμπτως η αρμονία εις την αυτοκρατορίαν, την οποίαν ημεῖς διοικούμεν.
- Εσθ. 3,13ε διειληφότες οὖν τὸδε τὸ ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διαπαντὸς ἀνθρώπῳ κείμενον, διαγωγῆν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι τὰ χερίστα συντελοῦν κακὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν·
- Εσθ. 3,13^ε Εξηκριβώσαμεν, λοιπόν, ότι αυτός μόνος ο λαός ευρίσκεται εις αντίθεσιν προς όλον το ανθρώπινον γένος με νόμους ιδικούς του παράξενους και διαφορετικούς από τους νόμους της αυτοκρατορίας, σκέπτεται πονηρά εναντίον των ιδικών μας πραγμάτων, διαπράττει τα χερίστα κακά και έτσι εμποδίζει, την σταθερότητα του βασιλείου μου.
- Εσθ. 3,13ζ προστετάχαμεν οὖν τοὺς σηματομένους ὑμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμάν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν πάντας σὺν συναίξῃ καὶ τέκνοις ἀπολέσαι ὀλορρίζει ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις ἄνευ παντὸς οἴκτου καὶ φειδοῦς, τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός Ἀδάρ, τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους,
- Εσθ. 3,13ζ Διετάξαμεν, λοιπόν, όπως αυτοί οι Ιουδαίοι, που επισημαίνονται από το διάταγμα το συνταχθέν από τον Αμάν, ο οποίος και έχει αναλάβει την ευθύνην των υποθέσεων του κράτους και κατέχει θέσιν δευτέρου πατρός μας, διετάξαμεν, όπως όλοι αυτοί με τας γυναίκας και τα παιδιά των εξοντωθούν και ξερριζωθούν υλοκληρωτικῶς με εχθρικήν μάχαιραν χωρίς οίκτον και λύπην κατά την δεκάτην τετάρτην ημέραν του δωδεκάτου μηνός Αδάρ, του τρέχοντος έτους.

- Εσθ. 3,13η ὅπως οἱ πάλοι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ἄδην κατελθόντες, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῆ καὶ ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα».
- Εσθ. 3,13^η Διατάσσω λοιπὸν, ὅπως οἱ κατὰ το παρελθὸν καὶ το παρὸν εχθροὶ μας αυτοὶ ἄνθρωποι καταβούν ὅλοι τὴν ἰδίαν ἡμέραν με βίαιον θάνατον στὸν ἄδην καὶ ἔτσι νὰ μας ἀφήσουν κατὰ τὸν υπόλοιπον χρόνον νὰ κυβερνήσωμεν τὰς κρατικὸς υποθέσεις μας με σταθερότητα καὶ εἰρήνην”.
- Εσθ. 3,14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν, καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.
- Εσθ. 3,14 Τὰ ἀντίγραφα τῶν διαταγμάτων αὐτῶν ἐκοινοποιήθησαν εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ διετάχθησαν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ εἶναι ἐτοιμα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
- Εσθ. 3,15 ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σοῦσαν· ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐκωθωνίζοντο, ἐταράσσετο δὲ ἡ πόλις.
- Εσθ. 3,15 Καθ' ὃν δε χρόνον ἐσπεύδετο ἡ δημοσίευσίς του Διατάγματος καὶ εἰς τὰ Σούσα, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν ἐπῆσαν καὶ διεσκέδαζαν, ἐνὸς μεγάλης ἀναταραχῆς συνετάρασσε τὴν πόλιν.
- ΕΣΘΗΡ 4
- Εσθ. 4,1 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον διέβηκεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον καὶ κατεπάσατο σποδὸν καὶ ἐκηδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῆ μεγάλη· αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἡδίκηκός.
- Εσθ. 4,1 Ὁ Μαρδοχαῖος ὅταν ἐπληροφορήθη αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο, διέβηκε τὰ ἐνδύματά του καὶ ἐφόρεσε ἕνα σάκκον εἰς ἐνδειξὴν τοῦ μεγάλου πένθους του. Ἐσκόρπισε στάκτην ἐπάνω στὸ κεφάλι του, ἐβγήκε ταχέως εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως καὶ ἐκραύγαζε με φωνὴν μεγάλην. “Ἐξολοθρεύεται ἕνα ἔθνος, ἐνὸς δὲν ἔχει διαπράξει καμμίαν ἀδικίαν”.
- Εσθ. 4,2 καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἐξὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ σποδὸν.
- Εσθ. 4,2 Ἐφθασεν ἕως εἰς τὴν πύλην τῆς βασιλικῆς αὐλῆς καὶ ἐκεῖ ἐσταμάτησε, διότι δὲν του ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ εἰσελθῆ εἰς τὴν αὐλὴν, ἐπειδὴ ἐφορούσε ἐνδυμα ἀπὸ σάκκον καὶ εἶχεν στὸ κεφάλι του στάκτην.
- Εσθ. 4,3 καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ, οὗ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωσαν ἑαυτοῖς.
- Εσθ. 4,3 Εἰς ὅλην δε τὴν χώραν, ὅπου ἐκοινοποιεῖτο τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως, θρηνώδεις κραυγαὶ καὶ κοπετοὶ ἠκούοντο μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, διότι μεγάλο πένθος εἶχεν ἀπλωθῆ εἰς αὐτοὺς. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔστρωναν σάκκινα ἐνδύματα καὶ ἐκοιμῶντο ἐπάνω εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὴν στάκτην.
- Εσθ. 4,4 καὶ εἰσῆλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλείας καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ, καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον· ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη.
- Εσθ. 4,4 Αἱ δούλαι καὶ οἱ αὐλικὸι ὑπηρετοῦ τῆς βασιλείας παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Εσθῆρ καὶ τῆς ἀνήγγειλαν τὰ τοῦ πένθους καὶ τοῦ θρήνου τοῦ Μαρδοχαίου. Ἐκείνη ἐταράχθη, ὅταν ἐπληροφορήθη τὰ γεγονότα αὐτὰ, καὶ ἔστειλεν ἀνθρώπους νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὸν Μαρδοχαῖον τὸ σάκκινόν του ἐνδυμα καὶ νὰ τὸν ἐνδύσουν εὐπρεπῶς. Ὁ Μαρδοχαῖος ὁμῶς δὲν ἐπέισθη καὶ δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὴν ὑπόδειξίν τῆς.
- Εσθ. 4,5 ἡ δὲ Ἐσθῆρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρεστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές.
- Εσθ. 4,5 Ἐκάλεσε τότε ἡ Εσθῆρ τὸν αὐλικὸν ὑπηρετὴν τῆς Ἀχραθαίου, πού ἐυρίσκετο πάντοτε κοντὰ τῆς, καὶ τὸν ἔστειλε νὰ μάθῃ ἀπὸ τὸν Μαρδοχαῖον τι ἀκριβῶς ἔχει συμβῆ.
- Εσθ. 4,7 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός καὶ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμάν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν τῶν ταλάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους·
- Εσθ. 4,7 Ὁ Μαρδοχαῖος κατέστησεν εἰς αὐτὸν γνωστὸν τὸ γεγονός, ὅπως καὶ τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν ὁ Ἀμάν ἔδωκεν στὸν βασιλέα, νὰ καταβάλλῃ στὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ βασιλέως δέκα χιλιάδες τάλαντα ἀργυρὰ, δια νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς Ἰουδαίους.
- Εσθ. 4,8 καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἐσθῆρ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου, ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμάν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησε καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον· ἐπικάλεσαι τὸν Κύριον καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου.
- Εσθ. 4,8 Ἀντίγραφον δε τοῦ διατάγματος δια τὴν καταστροφὴν τῶν Ἰουδαίων, πού εἶχε δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὰ Σούσα, ἔδωκεν ὁ Μαρδοχαῖος στὸν αὐλικόν, δια νὰ το δεῖξῃ εἰς τὴν Εσθῆρ καὶ τοῦ εἶπε· “νὰ τῆς δώσης ἐκ μέρους μου ἐντολήν, ὅπως παρουσιασθῆ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ζητήσῃ ἐπιμῶνας ἀπὸ αὐτὸν νὰ σώσῃ τὸν λαόν τῆς ἀπὸ τῆς

καταστροφήν και να της προσθέσης επί λέξει· Ενθυμήσου τας ημέρας της δυστυχίας και της ταλαιπωρίας σου, τότε που ανετράφησ από εμέ. Σου καθιστώ δε γνωστόν ότι ο δεύτερος μετά τον βασιλέα ως προς την εξουσίαν εις την χώραν, ο Αμάν, ωμίλησεν εναντίον μας, δια να μας θανατώσῃ. Παρακάλεσε, λοιπόν, τον Κυριον και μίλησε μετά παρηρησίας στον βασιλέα, δια να μας λυτρώσῃ ἀπὸ τον ὄλεθρον”.

Εσθ. 4,9

εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

Εσθ. 4,9

Ὁ Αχραθαῖος παρουσιάσθη πράγματι ενώπιον της Εσθήρ και κατέστησεν εις αὐτὴν γνωστοὺς ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους.

Εσθ. 4,10

εἶπε δὲ Ἐσθήρ πρὸς Ἀχραθαῖον· πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὼν,

Εσθ. 4,10

Εἶπε τότε ἡ Εσθήρ πρὸς τον Αχραθαῖον, “πῆγαινε στον Μαρδοχαῖον και εἰπέ του, ὅτι ὅλα τα ἔθνη της βασιλείας γνωρίζουν,

Εσθ. 4,11

ὅτι τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνή, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία· πλὴν ὃ ἐκτείνῃ ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσὴν ράβδον, οὗτος σωθήσεται· καγὼ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὗται ἡμέραι τριάκοντα.

Εσθ. 4,11

ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ἄνδρας ἢ γυναῖκα, που θα παρουσιασθῇ πρὸς τον βασιλέα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν των ἀνακτόρων του ἀπρόσκλητος, δεν πρόκειται πλέον να ζῆσῃ. Και μόνον ἐκεῖνος, στον ὁποῖον ὁ βασιλεὺς θα ἀπλώσῃ τὴν χρυσὴν του ράβδον, θα διαφύγῃ τὴν ἐκτέλεσιν. Εγὼ δε δεν ἔχω προσκληθῆ ὑπὸ του βασιλέως να εἰσελθῶ πρὸς αὐτόν. Τριάντα ἡμέραι ἔχουν περάσει, που δεν ἐκλήθην”.

Εσθ. 4,12

καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἐσθήρ,

Εσθ. 4,12

Ὁ Αχραθαῖος κατέστησε γνωστὰ στον Μαρδοχαῖον ὅλα αὐτὰ τα λόγια της Εσθήρ.

Εσθ. 4,13

καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον· πορεύθητι καὶ εἶπον αὐτῇ· Ἐσθήρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, ὅτι σωθήσῃ μόνῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους·

Εσθ. 4,13

Ὁ Μαρδοχαῖος του ἀπήντησε· “πῆγαινε και εἰπέ εις τὴν Εσθήρ τούτο· Εσθήρ, μὴ σου ἔλθῃ ἡ ἰδέα και πιστέψῃς, ὅτι συ μόνῃ μεταξύ των Ἰουδαίων θα σωθῆς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτὴν.

Εσθ. 4,14

ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις, σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολείσθῃ· καὶ τίς οἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;

Εσθ. 4,14

Διότι, ἐὰν παρακούσῃς τὴν ἐντολὴν μου και σιωπῆσῃς κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν, βοήθεια μεν και προστασία στους Ἰουδαίους θα ἔλθῃ κατ’ ἄλλον τρόπον, συ ὁμως και ἡ οἰκογένεια του πατρός σου θα ἐξολοθρευθῆτε. Και ποιὸς ξέρει, ἐὰν ἀκριβῶς δια τὴν περίστασιν αὐτὴν δεν ἐγίνες συ βασίλισσα;”

Εσθ. 4,15

καὶ ἐξαπέστειλεν Ἐσθήρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν, πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα·

Εσθ. 4,15

Ἡ Εσθήρ ἔστειλε πάλιν τον πρὸς αὐτὴν ἐπανελθόντα αὐλικόν, να ἔλθῃ πρὸς τον Μαρδοχαῖον και του παρήγγειλε·

Εσθ. 4,16

βαδίσας ἐκκλησιάσων τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσις καὶ νηστεύσατε ἐπ’ ἐμοὶ καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πῖητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν, καγὼ δὲ καὶ αἱ ἄβραι μου ἀσιτήσομεν, καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με δέῃ.

Εσθ. 4,16

“πῆγαινε συγκέντρωσε τους Ἰουδαίους, που εὐρίσκονται εἰς τα Σούσα. Νηστεύσατε πρὸς χάριν μου, χωρίς να φάτε και χωρίς να πῖητε ἐπὶ τρία ἡμερονύκτια. Ἐντελὼς δε νηστικά κατὰ τας τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας θα μείνωμεν και ἐγὼ και αἱ δούλαι μου. Ἐπειτα δε θα εἰσελθῶ πρὸς τον βασιλέα, παραβαίνουσα τον σχετικὸν νόμον, ἔστω και ἀν πρόκειται να ἀποθάνω”.

Εσθ. 4,17

Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθήρ.

Εσθ. 4,17

Ὁ Μαρδοχαῖος ἀνεχώρησε και ἔκαμε, ὅπως του εἶχε δώσει ἐντολὴν ἡ Εσθήρ.

Εσθ. 4,17α

καὶ ἐδεήθη Κυρίου μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἶπε·

Εσθ. 4,17α

Εἶχεν στον νουν και τὴν καρδίαν του ὅλα τα ἔργα του Κυρίου, προσευχήθη δε και εἶπε·

Εσθ. 4,17β

Κύριε Κύριε, βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν τῷ θέλειν σε σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ·

Εσθ. 4,17β

“Κυριε, Κυριε, παντοκράτωρ βασιλεὺ, τα πάντα εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου ὑποτεταγμένα και κανεῖς δεν ὑπάρχει, που να δυνηθῆ να φέρῃ ἐμπόδιον εἰς σέ, ἀν συ θα θελήσῃς να σώσῃς τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Εσθ. 4,17γ

ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ’ οὐρανὸν και Κύριος εἶ πάντων, και οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιπάξεται σοι τῷ Κυρίῳ.

Εσθ. 4,17γ

Διότι συ, Κυριε, ὡς παντοδύναμος που εἶσαι, ἐδημιούργησες τον ουρανὸν και τὴν γῆν, κάθε τι ὠραῖον και ἀξιοθαύμαστον που ὑπάρχει ἀπὸ τον ουρανόν. Εἶσαι ὁ Κυριος ὅλων και δεν ὑπάρχει κανεῖς, ὁ ὁποῖος θα ἀντιπαθῆ εἰς σέ, τον Κυριον.

Εσθ. 4,17δ

σὺ πάντα γινώσκεις· σὺ οἶδας, Κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει οὐδὲ ἐν ὑπερηφανίᾳ οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τοῦτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερήφανον Ἀμάν, ὅτι ἠυδόκουν φιλεῖν πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραὴλ·

Εσθ. 4,17δ

Συ, Κυριε, γνωρίζεις τα πάντα. Συ, Κυριε, γνωρίζεις πολὺ καλά, ὅτι ἐὰν ἐγὼ δεν προσκυνῶ τον ὑπερήφανον Αμάν, δεν το πράττω ἀπὸ ἀλαζονείαν, οὔτε ἀπὸ ὑπερηφάνειαν, οὔτε ἀπὸ φιλοδοξίαν. Ἀλλὰ προκειμένου να σώσω τους

Ισραηλίτας, είμαι έτοιμος να φιλήσω και τα πέλματα των ποδών του Αμάν.

- Εσθ. 4,17ε **άλλ' έποίησα τούτο, ίνα μη θῶ δόξαν ανθρώπου υπεράνω δόξης Θεοῦ, καί οὐ προσκυνήσω οὐδένα, πλήν σου τοῦ Κυρίου μου καί οὐ ποιήσω αὐτά ἐν υπερηφανίᾳ.**
- Εσθ. 4,17ε **Αλλά έπραξα τούτο, δια να μη βάλω την δόξαν ανθρώπου υπεράνω από την δόξαν σου του Θεοῦ. Κανένα δεν θα προσκυνήσω πλην σου του Κυρίου μου. Ταῦτα δε οχι από υπερηφάνειαν.**
- Εσθ. 4,17ζ **καί νῦν, Κύριε ὁ Θεός, ὁ βασιλεύς, ὁ Θεός Αβραάμ, φείσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθοράν καί ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τήν ἐξ ἀρχῆς κληρονομίαν σου·**
- Εσθ. 4,17ζ **Και τώρα, Κυριε ο Θεός μου και ο βασιλεύς μου, ο Θεός του Αβραάμ, λυπήσου τον λαόν σου, διότι οι εχθροί έχουν στρέψει κακούργα τα βλέμματά των εναντίον μας, δια να μας εξολοθρεύσουν. Φλέγονται από την πονηράν επιθυμίαν να καταστρέψουν την από αρχαιοτάτων χρόνων ιδικὴν σου κληρονομίαν.**
- Εσθ. 4,17η **μη̄ υπερίδης τήν μερίδα σου, ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου·**
- Εσθ. 4,17η **Μη, λοιπόν, αποστρέψης με αδιαφορίαν το βλέμμα σου από τον λαόν σου, τον οποίον συ, δια να είναι λαός σου, τον εγγλύτωσες από την δουλείαν της χώρας Αιγύπτου.**
- Εσθ. 4,17θ **ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου καί ἰλάσθητι τῷ κλήρῳ σου καί στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνῶμέν σου τὸ ὄνομα, Κύριε, καί μη̄ ἀφανίσῃς στόμα αἰνούντων σε, Κύριε.**
- Εσθ. 4,17θ **Ακουσε την προσευχήν μου και λυπήσου την κληρονομίαν σου. Μετάβαλε το πένθος μας εις συμπόσιον χαράς, δια να ζώμεν και να δοξολογούμεν το όνομά σου, Κυριε. Μη επιτρέψης να εξαφανισθῆ το στόμα των ανθρώπων, οι οποίοι σε δοξολογούν”.**
- Εσθ. 4,17ι **καί πᾶς Ἰσραήλ ἐκέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.**
- Εσθ. 4,17ι **Και όλοι οι Ισραηλίται έκραξαν προσευχόμενοι προς τον Θεόν, με όλην των την δύναμιν, διότι ο θάνατος ευρίσκετο πλέον εμπρός εις τα μάτια των.**
- Εσθ. 4,17κ **Καί Ἐσθῆρ ἡ βασίλισσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν ἀγῶνι θανάτου κατελιημμένη, καί ἀφελομένη τὰ ἰμάτια τῆς δόξης αὐτῆς ἐνεδύσατο ἰμάτια στενοχωρίας καί πένθους, καί ἀντὶ τῶν υπερηφάνων ἡδυσμάτων, σποδοῦ καί κοπριῶν ἐνέπλησε τήν κεφαλὴν αὐτῆς καί τὸ σῶμα αὐτῆς ἔταπείνωσε σφόδρα καί πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιάματος αὐτῆς ἔπλησε στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς καί ἔδειτο Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ, καί εἶπε·**
- Εσθ. 4,17κ **Και αυτή η βασίλισσα Εσθῆρ, κυριευμένη από την αγωνίαν του θανάτου, κατέφυγε δια της προσευχῆς προς τον Κυριον. Αφήρεσε τα λαμπρά της ενδύματα, εφόρεσεν άλλα δηλωτικά της στενοχωρίας και του πένθους. Αντί δε από τα πανάκριβα αρώματά της, εγένισε το κεφάλι και το σώμα της από στάκτην και κοπρίαν, εσκληραγώγησε πάρα πολύ το σώμα της και με τας μαδημένους τρίχας της κεφαλῆς της εκαλύφθη εκεί, που άλλοτε υπήρχον τα κοσμήματα της χαράς της. Και παρεκάλει Κυριον τον Θεόν με θερμην και ειπε·**
- Εσθ. 4,17λ **Κυριέ μου, βασιλεύς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος· βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ καί μη̄ ἐχούση βοηθὸν εἰ μη̄ σέ, ὅτι κίνδυνός μου ἐν χειρὶ μου.**
- Εσθ. 4,17λ **“Κυριέ μου, συ είσαι ο μόνος και αληθινός βασιλεύς μας. Βοήθησε εμέ την μόνην, η οποία δεν έχω στον κόσμον αυτόν άλλον βοηθόν, ει μη μόνον σέ, διότι ο κίνδυνος του θανάτου ευρίσκεταιι μετροστά μου.**
- Εσθ. 4,17μ **ἐγὼ ἦκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου ὅτι σὺ, Κύριε, ἔλαβες τὸν Ἰσραήλ ἐκ πάντων τῶν ἔθνῶν καί τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον καί ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας.**
- Εσθ. 4,17μ **Εγώ από της γεννήσεώς μου και εντεῦθεν ἠκουον από ανθρώπους της φυλῆς μου, ότι συ, Κυριε, επήρες τον ισραηλιτικόν λαόν από όλα τα έθνη και εδιάλεξες τους πατέρας ημών από τους προπάτοράς των, δια να είναι αιωνία ιδικὴ σου κληρονομία. Εξεπλήρωσες όλα όσα ειχες υποσχεθῆ εις αυτούς.**
- Εσθ. 4,17ν **καί νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, καί παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν· δίκαιος εἶ, Κύριε.**
- Εσθ. 4,17ν **Και τώρα, Κυριε, ομολογούμεν ότι ημαρτήσαμεν ενώπιόν σου, δια τούτο και επέτρεψες να παραδοθῶμεν εις τας χεῖρας των εχθρών μας, επειδή ελατρεύσαμεν τους θεούς αυτών, αντί σου του αληθινοῦ Θεοῦ. Δικαιος είσαι, Κυριε.**
- Εσθ. 4,17ξ **καί νῦν οὐκ ἰκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδῶλων αὐτῶν ἐξάραι ὀρισμὸν στόματός σου καί ἀφανίσαι κληρονομίαν σου καί ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων σοι καί σβέσαι δόξαν οἴκου σου καί θυσιαστηρίου σου,**
- Εσθ. 4,17ξ **Αλλ' ιδού, Κυριε, ότι αυτοί οι εχθροί μας δεν έμειναν ικανοποιημένοι από τας πικρίας της σκλαβιάς μας, αλλά άπλωσαν τα χέρια των και ωρκίσθησαν εις τα ειδωλά των να εξαφανίσουν κάθε εντολήν, που εβγήκεν από το στόμα σου, να καταστρέψουν την κληρονομίαν σου, και έτσι να βουλώσουν τα στόματα εκείνων, οι οποίοι σε δοξολογούν, και να σβήσουν την μεγαλοπρέπειαν του ναού σου και του αγίου σου θυσιαστηρίου.**
- Εσθ. 4,17ο **καί ἀνοίξαι στόμα ἔθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων καί θαυμασθῆναι βασιλέα σάρκινον εἰς αἰῶνα.**
- Εσθ. 4,17ο **Ακόμη δε ωρκίσθησαν να ανοίξουν τα στόματα των ειδωλολατρών, δια να επαινούν τα μάτια ειδωλά των και να**

καταστήσουν αξίους θαυμασμού και λατρείας στον αιώνα βασιλείς σαρκίνους.

Εσθ. 4,17π μή παραδῶς, Κύριε, τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὖσι, καὶ μὴ καταγελασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγματίσον.

Εσθ. 4,17π Μη παραδώσης, Κυριε, το σκήπτρον σου εις ανθρώπους αναξιους και μηδαμινους, και μη επιτρέψης να γίνωμεν καταγέλαστοι με την καταστροφήν μας, αλλά συ με την παντοδυναμίαν σου μετάβαλε την βουλήν των εναντίον αυτών των ιδίων και τιμώρησε κατά τρόπον παραδειγματικών εκείνον, που πρώτος ἤρχισε τον εξοντωτικόν εναντίον μας διωγμόν

Εσθ. 4,17ρ μνήσθητι, Κύριε, γνώσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν καὶ ἐμὲ θάρσυνον, βασιλεῦ τῶν θεῶν καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν·

Εσθ. 4,17ρ Μνήσθητί μας, Κυριε, κάμε ὥστε να σε γνωρίσωμεν και να σε αισθανθῶμεν στον καιρόν αυτόν της θλίψεώς μας. Δώσε και εις ἐμὲ θάρρος, συ, ο βασιλεύς των Θεῶν και κύριος πάσης εξουσίας.

Εσθ. 4,17σ δὸς λόγον εὐρυθμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος καὶ μετάθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μῖσος τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς εἰς συντέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμονούντων αὐτῷ·

Εσθ. 4,17σ Λογον σοφόν και πειστικόν βάλε στο στόμα μου ἐνώπιον του λέοντος, του βασιλέως. Μετάβαλε την καρδίαν αυτού, ὥστε να μισησῆ εκείνον, ο οποῖος μας πολεμεῖ, και να διατάξῃ την εκτέλεσιν αυτού και των ὁμοφρόνων του.

Εσθ. 4,17τ ἡμᾶς δὲ ρῦσαι ἐν χειρὶ σου καὶ βοηθήσόν μοι τῇ μόνῃ καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰς μὴ σέ, Κύριε·

Εσθ. 4,17τ Ημᾶς δε γλύτωσέ μας με την παντοδύναμον δεξιάν σου. Βοήθησε ἐμὲ, η οποία εἶμαι μόνῃ και δεν ἔχω κανένα ἄλλον παρά μόνον σέ, Κυριε.

Εσθ. 4,17υ πάντων γνῶσιν ἔχεις καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπεριτμητῶν καὶ παντός ἄλλοτριου.

Εσθ. 4,17υ Εἶσαι παντογνώστης και γνωρίζεις ὅτι ἐγὼ ἐμίσησα την δόξαν των παρανόμων ανδρῶν και αποστρέφομαι με ἀηδίαν την κλίνην των ἀπεριτμητῶν και παντός αλλοεθνούς.

Εσθ. 4,17φ σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖόν τῆς ὑπερηφανίας μου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου· βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς ράκος καταμηνίων καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου.

Εσθ. 4,17φ Συ εἶσαι παντογνώστης και γνωρίζεις πολὺ καλὰ την ἀνάγκην, ὑπὸ την ὁποίαν ευρίσκομαι, και ὅτι αποστρέφομαι με ἀηδίαν τα σημεῖα αυτὰ της δόξης μου και το διάδημα, το ὁποῖον ὑπάρχει ἐπάνω εις την κεφαλὴν μου, ὅταν αναγκάζωμαι να εμφανίζωμαι δημοσίᾳ. Το ἀηδιάζω σαν ράκος γυναικείων καταμηνίων. Και κατὰ τας ἡμέρας της ἡσυχίας μου, που εἶμαι μόνῃ, δεν το φορῶ.

Εσθ. 4,17χ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη σου τράπεζαν Ἀμάν καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν·

Εσθ. 4,17χ Γνωρίζεις ὅτι η δούλη σου δεν ἔφαγε ποτέ ἀπὸ την τράπεζαν του Ἀμάν και δεν ἐτίμησε το συμπόσιον του βασιλέως, οὔτε ἔπιε ποτέ οἶνον ἀπὸ τας σπονδάς του.

Εσθ. 4,17ψ καὶ οὐκ ἠψφράνθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν, πλην ἐπὶ σοί, Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ.

Εσθ. 4,17ψ Η δούλη σου ποτέ δεν ἐγνώρισε χαράν και ευφροσύνην ἀπὸ την ἡμέραν, που ἠλλάξε την στολήν της, ὅταν ἐγίνε βασιλίσσα, μέχρις αυτῆς της στιγμῆς. Παρά μόνον χαίρω εις σέ, Κυριε, Θεέ του Ἀβραάμ.

Εσθ. 4,17ω ὁ Θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον φωνὴν ἀπηλπισμένων καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων, καὶ ρῦσαι με ἐκ τοῦ φόβου μου.

Εσθ. 4,17ω Συ ο Θεός ο ἔχων ἀκατανίκητον δύναμιν και κυριαρχῶν ἐπάνω εις ὄλους, ἀκουσε την φωνὴν ἡμῶν των ἀπηλπισμένων δούλων σου και γλύτωσέ μας ἀπὸ τα χέρια των πονηρῶν ανθρωπῶν. Ἀλλάλαξε δε και ἐμὲ ἀπὸ τον φόβον, που με συνέχει”.

ΕΣΘΗΡ 5

Εσθ. 5,1 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς.

Εσθ. 5,1 Κατὰ την τρίτην ἡμέραν, ὅταν η Εσθήρ ετελείωσε την προσευχὴν της, ἐβγαλε τα ενδύματα τα ταπεινά της νηστείας και προσευχῆς και ἐφόρεσε την λαμπράν μεγαλοπρεπὴ στολήν της.

Εσθ. 5,1α καὶ γενηθεῖσα ἐπιφανῆς, ἐπικαλεσαμένη τῶν πάντων ἐπόπτην Θεὸν καὶ σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας· καὶ τῇ μὲν μὶθ' ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κουφίζουσα τὴν ἔνδυσιν αὐτῆς,

Εσθ. 5,1α Ἐτσι δε λαμπρά κατὰ την εμφάνισιν ἐζήτησε πάλιν την βοήθειαν Εκείνου, που ἐποπτεῖει τα πάντα, του Θεοῦ και σωτῆρος, παρέλαβε και τας δύο αυτῆς θηραπαινίδας και εις μεν την μίαν ἐστηρίζετο ὡς τρυφερά και αδύνατος,

ενώ η άλλη την παρακολουθούσε και εβάσταζε τα ενδύματα αυτής όπισθεν.

- Εσθ. 5,1β καί αὕτη ἐρυθριῶσα ἀκμῆ κάλλους αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἰλαρὸν ὡς προσφιλές, ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου.
- Εσθ. 5,1β Ἐλαμπεν εἰς ὅλην τὴν ἀκμὴν τοῦ κάλλους τῆς, ἐνὸς τοῦ πρόσωπὸν τῆς εἶχε χρῶμα ροδαλόν. Ἐτσι δε ἰλαρὸν ἦτο το πρόσωπὸν τῆς καὶ αγαπητόν, ἡ καρδία τῆς ὁμως εὐρίσκετο καταστενοχωρημένη καὶ πιεζομένη ἀπὸ τον φόβον.
- Εσθ. 5,1γ καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνδεδύκει, ὄλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερὸς σφόδρα.
- Εσθ. 5,1γ Ἡ Εσθῆρ ἐπέρασεν ὅλας τὰς θύρας του ανακτόρου καὶ παρουσιάσθη ἐνώπιον του βασιλέως. Αὐτὸς ἐκάθητο ἐπάνω στον βασιλικὸν του θρόνον, ἦτο δε ἐνδεδυμένος ὅλην τὴν λαμπρὰν καὶ ἐντυπωσιακὴν βασιλικὴν στολὴν, λαμπροστόλιστος με χρυσὰ κοσμήματα καὶ λίθους πολυτελεῖς. Ἡ ὄψις του ἦτο πράγματι πολὺ φοβερά.
- Εσθ. 5,1δ καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δόξῃ ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψε, καὶ ἔπεσεν ἡ βασίλισσα καὶ μετέβαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει καὶ κατεπέκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης, Εσῆκωσε τα πρόσωπὸν του, το ὁποῖον ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ δόξαν, καὶ τὴν παρετήρησε γεμάτος οργῆν. Ἡ βασίλισσα, ὅταν τον εἶδεν, ἐκλονίσθη, ἔχασε το χρῶμα τῆς, καὶ ἔτοιμη να λιποθυμήσῃ ἐκλινε καὶ ἐστηρίχθη στον ὤμον τῆς δούλης τῆς, ἡ ὁποία ἐπροπορευέτο.
- Εσθ. 5,1ε καὶ μετέβαλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραῦτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, μέχρις οὗ κατέστη, καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς καὶ εἶπεν αὐτῇ·
- Εσθ. 5,1ε Ὁ Θεὸς ὁμως μετέβαλε τὴν οργῆν του βασιλέως εἰς πραότητα. Αὐτὸς καταληφθεὶς ἀπὸ ἀνησυχίαν καὶ ἀγωνίαν ἀνεπήδησεν ἀπὸ τον θρόνον του, ἐπῆρεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀγκάλῃν του, μέχρις ὅτου ἐκείνη συνήλθε. Καὶ με λόγια εἰρηνικά καὶ ἐνθαρρυντικά τὴν παρηγοροῦσε καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὴν·
- Εσθ. 5,1ζ τί ἐστὶν Ἐσθῆρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάνῃς ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστὶ πρόσελθε.
- Εσθ. 5,1ζ “Τι συμβαίνει, Εσθῆρ; Εγὼ εἶμαι ὁ ἀδελφός σου ἔχε θάρρος. Δὲν πρόκειται να ἀποθάνῃς, διότι κάθε διαταγὴ δική μου, εἶναι καὶ δική σου, εἶναι δικές μας διαταγές. Πλησίασε”.
- Εσθ. 5,2 καὶ ἄρας τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ ἠσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπε· λάλησόν μοι.
- Εσθ. 5,2 Ὁ βασιλεὺς ἐσῆκωσε τὴν χρυσὴν του ῥάβδον, τὴν ἔθεσεν στον τράχηλόν τῆς, τὴν ἠσπάσθη καὶ εἶπε· “μίλησέ μου, εἰπέ μου τι συμβαίνει;”
- Εσθ. 5,2α καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἶδόν σε, κύριε, ὡς ἄγγελον Θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου, ὅτι θαυμαστός εἶ, κύριε, καὶ τὸ πρόσωπὸν σου χαρίτων μεστόν.
- Εσθ. 5,2α Ἐκείνη του εἶπε· “σε εἶδα, κύριε, σαν ἄγγελον του Θεοῦ καὶ ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἀπὸ τον φόβον τῆς μεγαλοπρεπειᾶς σου, διότι συ εἶσαι ἀξιθαύμαστος, κύριε, καὶ το πρόσωπὸν σου εἶναι γεμάτον ἀπὸ χάριτας”.
- Εσθ. 5,2β ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως αὐτῆς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσετο, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὴν.
- Εσθ. 5,2β Ἐνῶ δε ἔτσι συνωμιλοῦσε πρὸς τον βασιλέα, κατέπεσε λιπύθυμος. Ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη. Ὅλοι δε οἱ εὐρισκόμενοι ἐκεῖ ἐφρόντιζον, να τὴν ἐπαναφέρουν εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς.
- Εσθ. 5,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τί θέλεις, Ἐσθῆρ; καὶ τί σοῦ ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσιου τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι.
- Εσθ. 5,3 Ἡρώτησεν ὁ βασιλεὺς· “Ἐσθῆρ, τι θέλεις; Ποιὸ εἶναι τὸ αἴτημά σου; Θα σου δώσω μέχρι καὶ τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας μου, θα εἶναι ἰδικόν σου”.
- Εσθ. 5,4 εἶπε δὲ Ἐσθῆρ· ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστι· εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἄμάν εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω σήμερον.
- Εσθ. 5,4 Ἡ Εσθῆρ ἀπήντησεν· “ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι δι’ ἐμέ ἐπίσημος ἡμέρα. Ἐάν, λοιπόν, φαίνεται ἀρεστόν στον βασιλέα, ἀς ἐλθῇ, μαζί δε με αὐτόν καὶ ὁ Ἄμάν, εἰς τὴν τράπεζαν, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ σήμερον θα παραθέσω”.
- Εσθ. 5,5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· κατασπεύσατε Ἄμάν, ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἐσθῆρ· καὶ παραγίνονται ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν, ἣν εἶπεν Ἐσθῆρ.
- Εσθ. 5,5 Ὁ βασιλεὺς ἐστελεῖν ἀνθρώπους καὶ εἶπε· “σπεύσατε ἀμέσως πρὸς τον Ἄμάν καὶ εἰδοποιησατέ τον να ἐκτελέσωμεν τὴν παράκλησιν αὐτῆς τῆς Εσθῆρ”. Ἠλθον λοιπόν καὶ οἱ δύο, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἄμάν, στο συμπόσιον, το ὁποῖον παρέθεσεν ἡ Εσθῆρ.
- Εσθ. 5,6 ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθῆρ· τί ἐστὶ βασίλισσα Ἐσθῆρ; καὶ ἔσται ὅσα ἀξιοῖς,
- Εσθ. 5,6 Κατὰ τὴν διάρκειαν του συμποσίου τούτου, ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τὴν Εσθῆρ· “βασίλισσα Εσθῆρ, τι θέλεις; Ὅσα μου ζητήσῃς, θα γίνων”.
- Εσθ. 5,7 καὶ εἶπε· τὸ αἴτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμα·
- Εσθ. 5,7 Ἐκείνη του εἶπε· “θέλετε να μάθετε τὰ αἴτημά μου καὶ τὴν ἀπαιτήσιν μου;

- Εσθ. 5,8 εἰ εὔρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἔτι τὴν αὔριον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὔριον ποιήσω τὰ αὐτά.
- Εσθ. 5,8 Ἐάν ἔχω εὔρει χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀς ἐλθῆ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν ἀκόμη αὔριον στο συμπόσιον, το ὁποῖον ἐγὼ θὰ παραθέσω πρὸς τιμὴν τῶν καὶ αὔριον θὰ ἀνακοινώσω τὰ αἰτήματά μου”.
- Εσθ. 5,9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμάν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς εὐφραϊνόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμάν Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα
- Εσθ. 5,9 Ὁ Ἀμάν εβγήκεν ἀπὸ το βασιλικὸν ἀνάκτορον γεμάτος χαρὰν εὐφραϊνόμενος. Ὁταν ὁμως κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ εἶδε τὸν Ἰουδαῖον Μαρδοχαῖον εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, κατελήφθη ἀπὸ μεγάλης οργῆς.
- Εσθ. 5,10 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσε τοὺς φίλους καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
- Εσθ. 5,10 Εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ, ἐκάλεσε τοὺς φίλους τοῦ καὶ τὴν σύζυγόν τοῦ Ζωσάραν,
- Εσθ. 5,11 καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν, ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας.
- Εσθ. 5,11 καὶ ἀνέφερον ἀλαζονικῶς εἰς αὐτοὺς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, με τὴν ὁποῖαν ὁ βασιλεὺς τὸν εἶχε τιμήσει, διότι τὸν κατέστησε πρῶτον μετὰ τῶν ἄλλων, ἀρχηγὸν εἰς ὅλην τὴν βασιλείαν τοῦ.
- Εσθ. 5,12 καὶ εἶπεν Ἀμάν· οὐ κέκληκεν ἡ βασιλίσσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ’ ἢ ἐμέ, καὶ εἰς τὴν αὔριον κέκλημαι·
- Εσθ. 5,12 Καὶ ἐπειτα προσέθεσεν ὁ Ἀμάν· “καὶ ἡ βασιλίσσα δὲν ἐκάλεσε ἄλλον μαζὴ με τὸν βασιλέα, παρὰ μόνον ἐμέ. Με ἐκάλεσε δὲ καὶ πάλιν δια τὸ συμπόσιον τῆς αὐριανῆς ἡμέρας.
- Εσθ. 5,13 καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.
- Εσθ. 5,13 Ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὁποῖον δὲν μου ἀρέσει, ἀλλὰ με καταστενοχωρεῖ, εἶναι τὸ νὰ βλέπω εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν τὸν Μαρδοχαῖον, τὸν Ἰουδαῖον”.
- Εσθ. 5,14 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι· κοπήτω σοι ξύλον πηχῶν πενήντα, ὄρθρου δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου· σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ εὐφραῖνου. καὶ ἤρесе τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον.
- Εσθ. 5,14 Ἡ γυναῖκα τοῦ ἡ Ζωσάρα καὶ οἱ φίλοι τοῦ τοῦ εἶπαν τότε· “δώσε διαταγὴν νὰ κοπῆ ἓνα ξύλον πενήντα εβραϊκῶν πῆχεων. Λιαν δὲ πρῶτῃ εἰπέ στον βασιλέα νὰ δώσῃ διαταγὴν νὰ κρεμασθῇ ὁ Μαρδοχαῖος ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ ξύλον. Σὺ δὲ ἐπειτα πῆγαινε στο συμπόσιον μαζὴ με τὸν βασιλέα, δια νὰ εὐφρανθῆς με αὐτόν”. Ἡ συμβουλή αὐτὴ ἤρσεν στον Ἀμάν, ἐδῶσε διαταγὴν καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον.
- ΕΣΘΗΡ 6
- Εσθ. 6,1 Ὁ δὲ Κύριος ἀπέστησε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ.
- Εσθ. 6,1 Ὁμως ὁ Κυριος κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἀπεμ’ ἄκρυνε τὸν ὕπνον ἀπὸ τὸν βασιλέα. Ὁ βασιλεὺς, ἀγρυπνος καθὼς ἦτο, διέταξε τὸν ὑπηρέτην τοῦ νὰ τοῦ φέρῃ τὸ βιβλίον τῶν ἀπομνημονευμάτων καὶ νὰ τοῦ ἀναγνώσῃ κάτι, ἀπὸ ὅσα εἶχαν γραφῆ εἰς αὐτό.
- Εσθ. 6,2 εὔρε δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνοῦχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξου.
- Εσθ. 6,2 Ὁ ὑπηρέτης ἤνοιξε τὸ βιβλίον καὶ εὐρήκε τὸ μέρος ἐκεῖνο, ποῦ εἶχαν γραφῆ τὰ περὶ Μαρδοχαίου· ὅσα δηλαδὴ ὁ Μαρδοχαῖος εἶχε ἀποκαλύψει στον βασιλέα δια τοὺς δύο αὐλικούς, τοὺς σωματοφύλακας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συνωμοτήσῃ καὶ ἐπιζητήσῃ νὰ ἀπλώσουν δολοφονικὰς τὰς χεῖρας ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου.
- Εσθ. 6,3 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποίησαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως· οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν.
- Εσθ. 6,3 Ὁ βασιλεὺς τότε ἠρώτησε· “ποῖον ἀξίωμα ἢ ποῖον ἀμοιβὴν ἐδώσαμεν στον Μαρδοχαῖον;” Οἱ ὑπηρέται τοῦ βασιλέως ἀπήντησαν· ὅτι “δὲν ἐδώκες εἰς αὐτόν καμμίαν ἀμοιβὴν”.
- Εσθ. 6,4 ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμάν ἐν τῇ αὐλῇ. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσήλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ᾧ ἠτοίμασε.
- Εσθ. 6,4 Καθ’ ὃν χρόνον ὁ βασιλεὺς ἐζητοῦσε νὰ μάθῃ δια τὰς ἀμοιβὰς, τὰς ὁποῖας ἐπρεπε νὰ εἶχε δώσει στον Μαρδοχαῖον, ἰδοὺ ὁ Ἀμάν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν αὐλὴν. Ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε ποῖος εἶναι κάτω εἰς τὴν αὐλὴν; Ὁ δὲ Ἀμάν εἶχε εἰσελθεῖ λιαν πρῶτῃ εἰς τὴν αὐλὴν, δια νὰ εἰπῇ στον βασιλέα νὰ ἐκδώσῃ διαταγὴν καὶ κρεμασθῇ ὁ Μαρδοχαῖος στο ξύλον, τὸ ὁποῖον αὐτός εἶχε ἐτοιμάσει δι’ ἐκεῖνον.
- Εσθ. 6,5 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ Ἀμάν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καλέσατε αὐτόν.
- Εσθ. 6,5 Οἱ ὑπηρέται τοῦ βασιλέως εἶπαν· “ὁ Ἀμάν εὐρίσκεται εἰς τὴν αὐλὴν”. Ὁ βασιλεὺς εἶπε· “καλέσατέ τον”.

- Εσθ. 6,6 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμάν· τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ;
- Εσθ. 6,6 Ὁ βασιλεὺς ηρώτησε τότε τον Ἀμάν· “τι πρέπει ἐγὼ να κάμω εἰς ἀνθρωπον, τον οποίον θέλω να τιμήσω;” Ὁ Ἀμάν ἐσκέφθη ἀπὸ μέσα του και εἶπε· ποιὸν ἄλλον θέλει να τιμήσῃ ο βασιλεὺς πάρα μόνον ἐμέ;
- Εσθ. 6,7 εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα· ἀνθρωπον, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι,
- Εσθ. 6,7 Βέβαιος δε περὶ τούτου εἶπε πρὸς τον βασιλέα· “δια τον ἀνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεὺς θέλει να δοξάσῃ,
- Εσθ. 6,8 ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολήν βυσσίνην, ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ’ ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει,
- Εσθ. 6,8 ας φέρουν οἱ δούλοι του μίαν μεγαλοπρεπή ἀπὸ βύσσον στολήν, την οποίαν ἐνδύεται ο ἴδιος ο βασιλεὺς, και ἵππον, ἐπάνω στον οποίον ὑπεῖναι ο βασιλεὺς.
- Εσθ. 6,9 καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω τὸν ἀνθρωπον, ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβάσάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ κηρυσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων· οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει.
- Εσθ. 6,9 Ἀυτὰ δε ας δοθούνη εἰς ἓνα ἀπὸ τους πλέον ἐνδόξους φίλους του βασιλέως, δια να στολίση ἐκεῖνος τον ἀνθρωπον αὐτὸν, τον οποίον ο βασιλεὺς ἀγαπᾷ. Ἐν συνεχείᾳ δε ας τον βοηθήσῃ να ὑπεύσῃ ἐπάνω εἰς ταν βασιλικὸν ἵππον και θα περιφέρῃ αὐτὸν εἰς την πλατείαν της πόλεως και θα διαλαλή και θα λέγῃ· Ἐτσι θα γίνεταἰ εἰς κάθε ἀνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεὺς δοξάζει”.
- Εσθ. 6,10 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· καλῶς ἐλάλησας. οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος, ὥν ἐλάλησας.
- Εσθ. 6,10 Ἀπήντησεν ο βασιλεὺς στον Ἀμάν· “καλὰ εἶπες· ἔτσι ἐσὺ τώρα θα πράξῃς πρὸς τιμὴν του Μαρδοχαίου, του Ἰουδαίου, του δούλου μου, ο οποίος ὑπηρετεῖ εἰς την αὐλήν μου, μη τυχόν και παραμελήσῃς κάτι ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τα οποία εἶπες!”
- Εσθ. 6,11 ἔλαβε δὲ Ἀμάν τὴν στολήν και τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ διήλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως και ἐκήρυσσε λέγων· οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι.
- Εσθ. 6,11 Ὁ Ἀμάν κατεντροπιασμένος και καταστενοχωρημένος ἐπῆρε την βασιλικὴν στολήν και τον βασιλικὸν ἵππον, ἐστόλισε τον Μαρδοχαῖον, τον ἐβοήθησε να ἀναβῆ στον ἵππον και ἐπέρασε δια μέσου της πλατείας της πόλεως και διαλαλοῦσε λέγων· “ἔτσι θα γίνεταἰ εἰς κάθε ἀνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεὺς θέλει να δοξάσῃ”.
- Εσθ. 6,12 ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν. Ἀμάν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς,
- Εσθ. 6,12 Ὁ Μαρδοχαῖος, ὑστερα ἀπὸ την τελετὴν αὐτὴν της δόξης του, ἐπέστρεψεν εἰς την αὐλήν, ο δε Ἀμάν καταστενοχωρημένος και καταπικραμμένος ἐπέστρεψεν στο σπίτι του.
- Εσθ. 6,13 καὶ διηγῆσατο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσάρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι και ἡ γυνή· εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἦρξαι ταπεινοῦσθαί ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῆ και οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαί, ὅτι Θεὸς ζῶν μετ’ αὐτοῦ.
- Εσθ. 6,13 Ὁ Ἀμάν διηγῆθη εἰς την σύζυγόν του την Ζωσάραν και τους φίλους του ὅλα ὅσα του συνέβησαν. Οἱ φίλοι του και ἡ σύζυγός του του εἶπαν· “ἐάν ο Μαρδοχαῖος κατάγεται ἀπὸ την φυλὴν των Ἰουδαίων, ἔχεις δε ἤδη ἀρχίσει να ἐξευτελίζεσαι ἐνώπιόν του, δεν θα κατορθώσῃς να τον πολεμήσῃς, ἀλλὰ οριστικῶς και βεβαίως θα πέσῃς και θα ταπεινωθῆς ἐνώπιόν του, διότι μαζὴ του εἶναι ο ἀληθινός, ο αἰώνιος Θεός”.
- Εσθ. 6,14 ἔτι αὐτῶν λαλούντων, παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον, ὃν ἠτοίμασεν Ἴεσθήρ.
- Εσθ. 6,14 Ἐνῶ αὐτοὶ ἀκόμη συνωμιλοῦσαν δια τα γεγονότα, ἦλθαν οἱ αὐλικοὶ του βασιλέως και εἰδοποίησαν τον Ἀμάν να σπεύσῃ στο συμπόσιον, το οποίον εἶχεν ἐτοιμάσει ἡ Ἐσθήρ.

ΕΣΘΗΡ 7

- Εσθ. 7,1 Εἰσῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν συμπιεῖν τῇ βασιλίσῃ.
- Εσθ. 7,1 Ὁ βασιλεὺς ἦλθε, μαζὴ δε με αὐτὸν και ο Ἀμάν, στο συμπόσιον της βασιλίσης.
- Εσθ. 7,2 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ· τί ἐστίν, Ἐσθήρ βασίλισσα, καὶ τί τὸ αἴτημά σου και τί τὸ ἀξιωμα σου; και ἔστω σοι ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.
- Εσθ. 7,2 Ὁ βασιλεὺς ηρώτησε κοιτὰ την δευτέραν αὐτὴν ἡμέραν του συμποσίου την Ἐσθήρ· “ποιὸν εἶναι το αἴτημά σου και ποῖα ἡ ἐπιθυμία σου; Ἐγὼ εἶμαι διατεθειμένος να σου δώσω μέχρι και το ἡμισυ ἀκόμα της βασιλείας μου”.
- Εσθ. 7,3 καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν· εἰ εὔρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου και ὁ λαὸς μου τῷ ἀξιωματί μου·
- Εσθ. 7,3 Ἡ Ἐσθήρ του ἀπήντησε· “ἐάν εὐρήκα χάριν ἐνώπιον του βασιλέως, ας μου χάριση την ζωὴν. Ἀυτό εἶναι το αἴτημά

- μου. Επίσης ας χαρίση ο βασιλεύς και την ζωήν του λαού μου. Αυτή είναι η επιθυμία μου.
- Εσθ. 7,4 ἐπράθημεν γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως.
- Εσθ. 7,4 Διότι ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς μου ἐπωλήθημεν, δια να θανατωθῶμεν, αὶ περιουσία μας δε να διαρπαγοῦν, καὶ ὅσοι, τυχόν, ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τα τέκνα μας ἀπομείνουν ἀπὸ τον ὄλεθρον, να γίνωμεν δούλοι καὶ δούλαι. Δι' ὅλα αὐτὰ ἕως τώρα δεν εἶπα τίποτε. Τώρα ὁμως φωνάζω. Ο διάβολος, που εισηγήθη αὐτὰ, δεν εἶναι ἄξιος να εὐρίσκεται εἰς την αὐλήν του βασιλέως”.
- Εσθ. 7,5 εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς· τίς οὗτος, ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο;
- Εσθ. 7,5 Ὁ βασιλεύς ηρώτησε· “ποιὸς εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐτόλμησε να κάμη αὐτὸ το πρᾶγμα;”
- Εσθ. 7,6 εἶπε δὲ Ἐσθῆρ· ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμάν, ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμάν δὲ ἑταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλείας.
- Εσθ. 7,6 Ἡ Εσθῆρ ἀπήντησεν· “ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ἐχθρὸς, ὁ πονηρὸς αὐτὸς ἄνθρωπος εἶναι ὁ Ἀμάν”. Ὁ Ἀμάν ὅταν ἤκουσεν αὐτὰ, κατελήφθη ἀπὸ ταραχὴν ἐνώπιον του βασιλέως καὶ τῆς βασιλείας.
- Εσθ. 7,7 ὁ δὲ βασιλεύς ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κήπον· ὁ δὲ Ἀμάν παρητέτο τὴν βασίλισσαν, ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.
- Εσθ. 7,7 Ὁ βασιλεύς γεμάτος θυμὸν καὶ ταραχὴν ἐσηκώθη ἀπὸ το συμπόσιον καὶ ἐξήλθεν στον κήπον. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἀμάν παρεκάλει τὴν βασίλισσαν να μεσιτεύσῃ δι' αὐτόν, διότι ἐβλεπε πλέον καθαρά ὅτι εὐρίσκετο εἰς πολὺ μεγάλον κίνδυνον.
- Εσθ. 7,8 ἐπέστρεψε δὲ ὁ βασιλεύς ἐκ τοῦ κήπου, Ἀμάν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν. εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς· ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ.
- Εσθ. 7,8 Ὁ βασιλεύς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τον κήπον. Ὁ Ἀμάν, ἐπάνω εἰς τὴν ἀπελπισίαν του, εἶχε πέσει ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὴν κλίνην τῆς βασιλείας παρακαλὼν τὴν βασίλισσαν να μεσιτεύσῃ δι' αὐτόν. Ὁ βασιλεύς ὅταν τον εἶδε, του εἶπε· “ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα μου βιάζεις μέσα στο σπίτι μου;” Ὁ Ἀμάν ὅταν ἤκουσεν αὐτὰ, ἔχασε τὸ χρῶμα του προσώπου του.
- Εσθ. 7,9 εἶπε δὲ Βουγαθάν εἷς τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ καὶ ξύλον ἠτοίμασεν Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὠρθῶται ἐν τοῖς Ἀμάν ξύλων πενήτηκοντα. εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς· σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ.
- Εσθ. 7,9 Ὁ Βουγαθάν, ἓνας ἀπὸ τους εὐνούχους του βασιλέως, εἶπε πρὸς τον βασιλέα· “ἰδοὺ, ὁ Ἀμάν ἔχει ετοιμάσει ἓνα ξύλον ἐναντίον του Μαρδοχαίου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποκαλύψει στον βασιλέα τα τῆς συνωμοσίας. Το ξύλον αὐτὸ ἔχει ἐμπαγὴ καὶ εἶναι ὀρθὸν εἰς τὴν αὐλήν του οἴκου του Ἀμάν. Ἐχει δε ὕψος πενήτηκοντα πήχεων”. Ὁ βασιλεύς διέταξε τότε· “να σταυρωθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὁ Ἀμάν”.
- Εσθ. 7,10 καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμάν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὃ ἠτοίμασθη Μαρδοχαίῳ. καὶ τότε ὁ βασιλεύς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.
- Εσθ. 7,10 Καὶ πρᾶγματι ἐσταυρώθη ὁ Ἀμάν ἐπάνω στο ξύλον αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶχεν ετοιμάσει δια τον Μαρδοχαίον. Τότε δε ὁ βασιλεύς ηρέμησεν ἀπὸ τον θυμὸν του.

ΕΣΘΗΡ 8

- Εσθ. 8,1 Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεύς Ἀρταξέρξης ἐδώρησατο Ἐσθῆρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμάν τῷ διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἐσθῆρ, ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ.
- Εσθ. 8,1 Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν ὁ βασιλεύς Ἀρταξέρξης ἐδώρησεν εἰς τὴν Εσθῆρ ὅλα ὅσα ἀνήκον στον συκοφάντην Ἀμάν. Ὁ δε Μαρδοχαῖος παρουσιάσθη ἐνώπιον του βασιλέως. Ἡ Εσθῆρ του εἶχεν ἀποκαλύψει, ὅτι εἶναι στενὸς συγγενῆς τῆς.
- Εσθ. 8,2 ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεύς τὸν δακτύλιον, ὃν ἀφείλετο Ἀμάν, καὶ ἔδωκεν αὐτόν Μαρδοχαίῳ, καὶ κατέστησεν Ἐσθῆρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμάν.
- Εσθ. 8,2 Ὁ βασιλεύς ἐπῆρε τὸ δακτυλίδι, που εἶχεν ἀφαιρέσει ἀπὸ τον Ἀμάν, καὶ το ἔδωκεν στον Μαρδοχαίον. Ἡ δε βασίλισσα Εσθῆρ ἐνεπιστεύθη στον Μαρδοχαίον τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ὅλων ὅσα ἀνήκον στον Ἀμάν.
- Εσθ. 8,3 καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤξιον ἀφελεῖν τὴν Ἀμάν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς Ἰουδαίοις.
- Εσθ. 8,3 Κατόπιν ἡ βασίλισσα ὠμίλησεν ἐπιπροσθέτως πρὸς τον βασιλέα. Ἐπεσεν στους πόδας του καὶ τον παρεκάλει θερμύς, να ἀνακαλέσῃ τὴν διαταγὴν, τὴν ὁποῖαν ἐν τῇ κακίᾳ του ὁ Ἀμάν εἶχε προκαλέσει ἐναντίον των Ἰουδαίων.
- Εσθ. 8,4 ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεύς Ἐσθῆρ τὴν ράβδον τὴν χρυσοῦν, ἐξηγέρθη δὲ Ἐσθῆρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ,
- Εσθ. 8,4 Ὁ βασιλεύς ἀπλωσε τὴν χρυσοῦν τὴν ράβδον ἐπάνω εἰς τὴν Εσθῆρ, αὐτὴ ἐσηκώθη καὶ ἐστάθη ὀρθία ἐνώπιον του βασιλέως.
- Εσθ. 8,5 καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ· εἰ δοκεῖ σοι καὶ εὔρον χάριν, πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ

Ἀμάν, τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, οἳ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

- Εσθ. 8,5 Η Εσθήρ εἶπεν· “ἐάν φαίνεται εἰς σε καλόν, και αν εγώ έχω εὐρει χάριν ἐνώπιόν σου, ας αποσταλοῦν ἄνδρες, ας στείλῃ ἀγγελιαφόρους ο βασιλεὺς, δια να ακυρωθῇ το διάταγμα, το οποίον εγράφη και απεστάλη ὑπό του Ἀμάν δια την ἐξόντωσιν των Ἰουδαίων, που ευρίσκονται στο βασιλεῖόν σου.
- Εσθ. 8,6 πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου;
- Εσθ. 8,6 Διότι πῶς εἶναι δυνατόν ἐγώ να ἰδῶ την φοβερὰν αὐτὴν θλίψιν του λαοῦ μου και πῶς εἶναι δυνατόν να σωθῶ ἐγώ, ὅταν ἐξολοθρευῶνται οἱ ἄνθρωποι της πατρίδος μου;”
- Εσθ. 8,7 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθήρ· εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμάν ἔδωκα και ἐχαρισάμην σοι και αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις, τί ἔτι ἐπιζητεῖς;
- Εσθ. 8,7 Ο βασιλεὺς εἶπε πρὸς την Εσθήρ· “ἐάν ὅλα τα ὑπάρχοντα του Ἀμάν σου τα ἐχάρισα, αὐτὸν δε τον ἴδιον τον ἐκρέμασα ἐπάνω στο ξύλον, διότι ἀπλωσε φονικὰς τας χεῖρας ἐναντίον των Ἰουδαίων, τι ἄλλο ἐπιθυμεῖς ἀκόμη να κάμω; Πές μου.
- Εσθ. 8,8 γράψατε και ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου, ὡς δοκεῖ ὑμῖν, και σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου· ὅσα γὰρ γράφετε τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος και σφραγισθῆ τῷ δακτυλίῳ μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν.
- Εσθ. 8,8 Γράψατε ἐξ ὀνόματός μου ο,τι σας φαίνεται καλόν. Σφραγίσατε το ἐγγραφον αὐτό με το δακτυλίδι μου, διότι ὅσα γράφονται τη ἐντολὴ του βασιλέως και σφραγισθῶν με το δακτυλίδι μου, δεν εἶναι δυνατόν κανεὶς να τα παραβῆ και να τα καταπατήσῃ”.
- Εσθ. 8,9 ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ὃς ἔστι Νισάν, τρίτη και εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, και ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις και τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατράπαις κατὰ χώραν και χώραν, κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν.
- Εσθ. 8,9 Κατὰ την εικοστὴν τρίτην του πρώτου μηνός, του λεγομένου Νισάν, του ἴδιου ἔτους, ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς του βασιλέως και συνετάχθη, κατ' ἐντολὴν της βασιλείσεως και του Μαρδοχαίου, ἐγγραφον δια την σωτηρίαν των Εβραίων. Το ἐγγραφον αὐτό απεστάλη πρὸς τους διοικητὰς και στους ἄρχοντας των ἐπαρχιών ἀπὸ την Ἰνδικὴν μέχρι και της Αἰθιοπίας, εἰς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχίας. Δια κάθε ἐπαρχίαν ἐγένεν ἰδιαιτερον ἐγγραφον συντεταγμένον εἰς την γλῶσσαν αὐτῆς.
- Εσθ. 8,10 ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως και ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, και ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων,
- Εσθ. 8,10 Αὐτὰ τα διατάγματα συνετάχθησαν ἐξ ὀνόματος του βασιλέως και ἐσφραγίσθησαν με το δακτυλίδι του. Τα ἔστειλαν δε πρὸς τας ἐπαρχίας με εἰδικοὺς ταχυδρόμους.
- Εσθ. 8,11 ὡς ἐπέταξε αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθησαί τε αὐτοῖς και χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκουσι αὐτῶν και τοῖς ἀντικειμένουσι αὐτῶν, ὡς βούλονται,
- Εσθ. 8,11 Δια των διαταγμάτων αὐτῶν ο βασιλεὺς ἐδίδεν ἐντολὴν και παρείχε το δικαίωμα στους Ἰουδαίους, εἰς οἰανδήποτε πόλιν και αν ευρίσκωνται, να κάνουν χρῆσιν των νόμων των και να ζουν σύμφωνα με τους νόμους των. Ἐπὶ πλέον να βοηθοῦν ο ἕνας τον ἄλλον εἰς υπεράσπισιν της ζωῆς των και της περιουσίας των και να μεταχειρισθῶν τους ἀντιδίκους των και τους ἐχθροὺς των, που θα ἤθελαν να τους βλάψουν, ὅπως θέλουν.
- Εσθ. 8,12 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὃς ἔστιν Ἀδάρ.
- Εσθ. 8,12 Αὐτὰ δε θα γίνουιν κατὰ την ὠρισμένην ἐκείνην μίαν ἡμέραν εἰς ὅλην την ἑκτασιν του βασιλείου του Ἀρταξέρξου, δηλαδὴ την δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνός, ο ὁποῖος λέγεται Ἀδάρ.
- Εσθ. 8,12α Ἵν ἔστιν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα·
- Εσθ. 8,12α Τα διατάγματα δε αὐτὰ περιείχον τα εξῆς·
- Εσθ. 8,12β «βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι και τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι, χαίρειν.
- Εσθ. 8,12β “Ο μέγας βασιλεὺς Ἀρταξέρξης χαίρει τὸς σατράπαις και τοὺς ἀρχηγοὺς των ἑκατὸν εἰκοσιν ἐπτὰ ἐπαρχιών ἀπὸ της χώρας της Ἰνδικῆς μέχρι και της Αἰθιοπίας· ὅπως ἐπίσης και ὄλους ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς φρονήματά των τα ἰδικὰ μας φρονήματα.
- Εσθ. 8,12γ πολλοὶ τῇ πλείστη τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μεῖζον ἐφρόνησαν και οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν και τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχειροῦσιν μηχανᾶσθαι·
- Εσθ. 8,12γ Εἶναι γεγονός ὅτι πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ευεργετηθῆ και τιμηθῆ πάρα πολὺ χάρις εἰς την καλωσύνην των προῖσταμένων των, ἐγέναν ἀλαζονικοὶ και υπερήφανοι. Αὐτοὶ οχι μόνον ἐπιζητοῦν να κάμουν κακὸν στους ὑποτεταγμένους εἰς ἡμὰς, ἀλλὰ ἀνίκανοι να φέρουν το μέγα βάρος των ευεργεσιῶν και ἀξιομάτων, που ἀπῆλαυσαν, ἐπιχειροῦν να μηχανορραφοῦν ἐναντίον των ευεργετῶν των.
- Εσθ. 8,12δ και τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιροῦντες, ἀλλὰ και τοῖς τῶν ἀπειραγᾶθων κόμποις ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα κατοπεύοντος ἀεὶ Θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφευξέσθαι δίκην.

- Εσθ. 8,12δ Αυτοί έτσι όπως φέρονται, θέλουν με το παράδειγμά των να σβήσουν την ευγνωμοσύνην ανάμεσα στους ανθρώπους· αλλά και αλαζονευθέντες από το πλήθος των αγαθών, που έχουν απολαύσει, νομίζουν ότι είναι δυνατόν να διαφύγουν την τιμωρίαν του τα πάντα, πάντοτε επιβλέποντος Θεού, ο οποίος Θεός μισεί το πονηρόν.
- Εσθ. 8,12ε πολλάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων τῶν πιστευθέντων χειρίζει φίλων τὰ πράγματα παραμυθία μετόχους αἱμάτων ἀθῶων καταστήσασα, περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκέστοις,
- Εσθ. 8,12ε Πολλές δε φορές αυτοί με την απατηλήν των γλώσσαν ἔχουν παρασύρει πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι τεταγμένοι εἰς τας διαφόρους ἐξουσίας καὶ ἔχουν αναλάβει χάρις εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην των προϊσταμένων των τὴν διαχείρισιν των δημοσίων πραγμάτων, πολλοὺς, λοιπόν, τοὺς παρέσυραν νὰ γίνουν συνένοχοι στὸν θάνατον ἀθῶων υπάρξεων καὶ νὰ περιπέσουν τοιουτοτρόπως εἰς ἀθεραπεύτους συμφοράς.
- Εσθ. 8,12ζ τῷ τῆς κακοηθείας ψευδεῖ παραλογοισμῷ παραλογοισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον εὐγνωμοσύνην.
- Εσθ. 8,12ζ Ἐτσι δε με τὰ κακοῆθη ἀπατηλά των ψεῦδη ἐξεμεταλλεύοντο τὴν ἀπλότητα καὶ ἀγαθότητα των ἀξιωματῶν καὶ τοὺς παρέσυραν πρὸς τὸ κακόν.
- Εσθ. 8,12η σκοπεῖν δὲ ἔξοστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιότερων ὧν παρεδώκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητοῦντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια δυναστευόντων λοιμότητι,
- Εσθ. 8,12η Πρέπει δε νὰ σημειωθῆ ὅτι δεν εἶναι τόσο πολλὰ τὰ ἐλεεινὰ παραδείγματα μεταξύ των παλαιότερων ἀνθρώπων, ὅπως μας τὰ παρέδωσεν ἡ ἀρχαία ἱστορία, ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐκ μέρους ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατέχουν καὶ ἀσκοῦν ἀναξίως τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀνοσίως ἐπιζητοῦν τὸ κακόν.
- Εσθ. 8,12θ καὶ προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα,
- Εσθ. 8,12θ Ἀυτὰ πρέπει νὰ μας κάμουν νὰ προσέξωμεν δια τὴν μετὰ ταῦτα ζωὴν, δια τὸ μέλλον των ἀνθρώπων, νὰ ἐξασφαλίσωμεν πρὸς ωφέλειαν ὅλων των ἀνθρώπων τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν εἰρήνην.
- Εσθ. 8,12ι χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες ἀεὶ μετ' ἐπιεικεστέρως ἀπαντήσεως.
- Εσθ. 8,12ι Δια τοῦτο θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς καὶ θὰ κρίνωμεν μετὰ συνέσεως πάντοτε τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε παρουσιάζονται ἐνώπιόν μας, δια νὰ ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὰ καὶ μετὰ τῆς ἐπιτρεπομένης ἐπιεικείας.
- Εσθ. 8,12κ ὡς γὰρ Ἀμὰν Ἀμαδάθου Μακεδῶν, ταῖς ἀληθείας ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος καὶ πολὺ διεστηκῶς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθεὶς ἡμῖν
- Εσθ. 8,12κ Διότι γνωρίζετε καὶ σεις, πῶς ὁ Ἀμὰν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμαδάθου, ὁ Μακεδῶν που ἦτο ξένος πράγματι ἀπὸ τὴν φυλὴν των Περσῶν καὶ διέφερε πάρα πολὺ ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας χρηστὴν συμπεριφορὰν, ἔτυχε μεγάλης φιλοξενίας ἐκ μέρους ἡμῶν.
- Εσθ. 8,12λ ἔτυχεν, ἥς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων τὸ δεῦτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν·
- Εσθ. 8,12λ Ἀπῆλυσεν τέτοιας φιλοξενίας καὶ τιμῆς αὐτός, τὴν ὁποῖαν, ἄλλωστε ἐπιδεικνύομεν πρὸς κάθε ἔθνος, ὥστε νὰ ἀνακηρυχθῆ πατέρα μας καὶ νὰ προσκυνῆται ἀπὸ ὅλους, διότι κατεῖχε ἀξίωμα πολὺ πλησίον πρὸς τὸν βασιλικὸν θρόνον, δεῦτερον κατὰ τὴν ἀξίαν.
- Εσθ. 8, 12μ οὐκ ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερηφανίαν ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερεῖσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ πνεύματος,
- Εσθ. 8,12μ Ἀυτός λοιπόν, ἀνίκανος νὰ φέρῃ ἐπαξίως τὴν μεγάλην αὐτὴν τιμὴν, ἐπεχείρησε νὰ μας στερῆσῃ ἀπὸ τὴν βασιλείαν καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν.
- Εσθ. 8,12ν τὸν τε ἡμέτερον σωτήρα καὶ διαπαντὸς εὐεργέτην Μαρδοχαῖον καὶ τὴν ἄμεμπτον τῆς βασιλείας κοινῶν Ἔσθῆρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνεϊ πολυπλόκοις μεθόδων παραλογοισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν·
- Εσθ. 8,12ν Τὸν δε σωτήρα μας καὶ ἰσῶβιον εὐεργέτην μας Μαρδοχαῖον, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν ἄμεμπτον συγκοινωνὸν τῆς βασιλείας, τὴν Ἔσθῆρ, μαζὶ με ὅλον τὸ ἔθνος των, ἐπεχείρησε με κάθε εἶδος δολοπλοκιῶν καὶ πονηρῶν τεχνασμάτων νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ.
- Εσθ. 8,12ξ διὰ γὰρ τῶν τρόπων τούτων ὤηθη λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτησιν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετᾶξαι.
- Εσθ. 8,12ξ Με ὅλους αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἐνόμιζεν ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ μας καταλάβῃ ἀμερίμους καὶ ἀνετοιμους καὶ ἐτσι τὴν ἐξουσίαν των Περσῶν νὰ τὴν μεταφέρῃ καὶ παραδώσῃ στοὺς Μακεδόνας.
- Εσθ. 8,12ο ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους, εὐρίσκομεν οὐ κακούργους ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτευομένους νόμοις,
- Εσθ. 8,12ο Ἡμεῖς ὁμως τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι εἶχον παραδοθῆ ἀπὸ τὸν τρισάθλιον αὐτὸν εἰς ὄλεθρον, εὐρίσκομεν ὅτι δεν εἶναι κακούργοι, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὅτι ζοῦν καὶ φέρονται σύμφωνα με δικαιοτάτους νόμους.
- Εσθ. 8,12π ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ Ὑψίστου μεγίστου ζῶντος Θεοῦ τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει.
- Εσθ. 8,12π Ἐυρήκαμεν ἀκόμη ὅτι αὐτοὶ εἶναι τέκνα τοῦ Ὑψίστου καὶ μεγίστου Θεοῦ, τοῦ αἰωνίως υπάρχοντος Θεοῦ, ὁ ὁποῖος,

ὅπως στο παρελθόν κατηύθυνε την βασιλείαν των προγόνων μας, ἔτσι και τώρα κατευθύνει την ιδικήν μας βασιλείαν εις ἀρίστην κατάστασιν.

Εσθ. 8,12ρ καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμάν Ἀμαδάθου ἀποσταλεῖσι γράμμασι διὰ τὸν αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐσταυρωῖσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος Θεοῦ διὰ τάχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν.

Εσθ. 8,12ρ Δια τοῦτο καλῶς θα πράξετε να μὴ λάβετε ὑπ' ὄψιν και να μὴ θέσετε εις εφαρμογήν τα ἀποσταλέντα ἔγγραφα ἀπὸ τον Ἀμάν, τον υἱὸν του Ἀμαδάθου, διότι αὐτός ο αἴτιος ὄλων αὐτῶν των κακῶν, ἐσταυρώθη με ὄλην του την οικογένειαν εμπρὸς εις τας πύλας της πόλεως Σούσα. Και ο Θεός, ο ἀπόλυτος κύριος των πάντων, ἀπέδωκεν ἔτσι εις αὐτὸν συντομώτατα την τιμωρίαν, ἣ ὅποια του ἤξιζε.

Εσθ. 8,12σ τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παρρησίας, ἔαν τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις καὶ συνεπισχῦειν αὐτοῖς, ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἄδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ·

Εσθ. 8,12σ Το ἀντίγραφον αὐτῆς της ἐπιστολῆς θα ἐκτεθῆ εις ὅλους τους δημοσίους τόπους ολοφάνερα και θα ἀφήσετε ἐλευθέρους τους Ἰουδαίους να ζουν και να φέρωνται σύμφωνα με τους ἰδικούς των νόμους. Ἐπὶ πλέον κατὰ την ἡμέραν της θλίψεως, που τους παρεσκεύασεν ο Ἀμάν, την δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν θα τους ἐνισχύσετε, δια να ἠμπορέσουν να ἀποκρούσουν την ἐπίθεσιν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐνδεχομένως θα ἐξεγερθοῦν ἐναντίον των.

Εσθ. 8,12τ ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων Θεὸς ἀντ' ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην.

Εσθ. 8,12τ Διότι ο Θεός, ο Κυριος των πάντων, μετέβαλε δια το ἐκλεκτὸν ἔθνος των Ἰσραηλιτῶν την ἡμέραν αὐτὴν ἀπὸ ἡμέραν ολέθρου εις ἡμέραν χαρᾶς.

Εσθ. 8,12υ καὶ ἡμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγεται, ὅπως καὶ νῦν και μετὰ ταῦτα σωτηρία ἦ ἡμῖν και τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσαις, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλεύουσι μνημόσουν τῆς ἀπωλείας.

Εσθ. 8,12υ Και σεις, λοιπόν, ἐντάξατε μετὰ τῶν ἄλλων γνωστῶν εορτῶν σας και αὐτὴν την ἐπίσημον ἡμέραν, την ὅποιαν να εορτάσετε με κάθε χαρὰν και ἀπόλαυσιν, ὥστε αὐτὴ και τώρα και στο μέλλον να εἶναι δι' ἡμᾶς και δι' ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι διάκεινται ευμενῶς προς τους Πέρσας, εορτὴ σωτηρίας. Δια δε τους ἐχθρούς μας να εἶναι μία ἀνάμνησις καταστροφῆς των.

Εσθ. 8,12φ πᾶσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον, ἣτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ, δόρατι και πυρὶ καταναλωθήσεται μετ' ὀργῆς· οὐ μόνον ἀνθρώποις ἄβατος, ἀλλὰ και θηρίοις και πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος κατασταθήσεται.

Εσθ. 8,12φ Καθε δε πόλις η και ολόκληρος χώρα, η ὅποια δεν θα θελήσῃ να συμμορφωθῆ προς αὐτὰ που διατάσσομεν, δια πυρός και δια σιδήρου και με ὀργὴν μεγάλην θα ἐξολοθρευθῆ. Και θα γίνῃ ἄβατος και ἀκατοίκητος ὄχι μόνον δια τους ἀνθρώπους ἀλλὰ και δια τα θηρία και διο τα πτηνά, τόπος μισητός και ἀποτρόπαιος δι' ὄλον τον υπόλοιπον χρόνον.

Εσθ. 8,13 τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους».

Εσθ. 8,13 Τα ἀντίγραφα αὐτῶν των διαταγῶν ας ἐκτεθοῦν ὀφθαλμοφανῶς εις ὄλην την βασιλείαν, ας εἶναι δε ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι ἐτοιμοὶ κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν, να πολεμήσουν ἐναντίον των ἐχθρῶν των”.

Εσθ. 8,14 Οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα και ἐν Σούσις,

Εσθ. 8,14 Οἱ μὲν λοιπόν ἑφιπτοὶ ταχυδρόμοι ἀνεχώρησαν σπεύδοντες να ἐκτελέσουν τας διαταγὰς του βασιλέως, το διάταγμα δε αὐτὸ ἐξετέθη δημοσίᾳ και εις τα Σούσα.

Εσθ. 8,15 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν και στέφανον ἔχων χρυσοῦν και διάδημα βύσσινον πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσις ἐχάρησαν.

Εσθ. 8,15 Ο δε Μαρδοχαῖος ἐβγήκεν ἀπὸ τα βασιλικά ἀνάκτορα στολισμένος με την βασιλικὴν στολὴν, ἔχων χρυσοῦν στέφανον εις την κεφαλὴν και βασιλικὸν διάδημα ἀπὸ βύσσον και πορφύραν. Οἱ κάτοικοι των Σούσων, ὅταν τον εἶδαν, ἐχάρησαν.

Εσθ. 8,16 τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς και εὐφροσύνη·

Εσθ. 8,16 Αὐτὸ δια τους Ἰουδαίους ἐγένε φως και χαρὰ.

Εσθ. 8,17 κατὰ πόλιν και χώραν, οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα, οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα, χαρὰ και εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κῶθων και εὐφροσύνη. και πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμνοντο και ἰουδαῖζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Εσθ. 8,17 Εἰς ὅλας δε τας πόλεις και χώρας, ὅπου ἐξετέθη δημοσίᾳ το διάταγμα του βασιλέως, ἐπεκράτησε μεγάλη χαρὰ και εὐφροσύνη μετὰ τῶν Ἰουδαίων, φαγοπότι και ἀγαλλίασις. Πολλοὶ δε ἀπὸ τους ἐθνικούς περιετέμνοντο και

εμιμούντο τον τρόπον ζωής της θρησκείας των Ιουδαίων, διότι ευλαβούντο και εφοβούντο τους Ιουδαίους.

ΕΣΘΗΡ 9

- Εσθ. 9,1 Ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνί, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, παρῆν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
- Εσθ. 9,1 Τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ δωδεκάτου μηνός τοῦ ονομαζόμενου Ἀδάρ εἶχον φθάσει τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ χώρας τοῦ βασιλείου του.
- Εσθ. 9,2 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις· οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς.
- Εσθ. 9,2 Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐξωλοθρευθησαν οἱ ἐχθροὶ τῶν Ἰουδαίων, διότι κανεὶς δὲν ἀντεσταθῆ εἰς αὐτούς, ἐπειδὴ τοὺς εφοβεῖτο.
- Εσθ. 9,3 οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους· ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.
- Εσθ. 9,3 Καὶ τοῦτο, διότι ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σατραπειῶν, οἱ διοικῆται καὶ γενικῶς οἱ βασιλικοὶ υπάλληλοι, ἐτιμῶσαν τοὺς Ἰουδαίους, ἐπειδὴ ὁ φόβος τοῦ Μαρδοχαίου ἐπεκρεματο ἐπάνω ἀπὸ αὐτούς.
- Εσθ. 9,4 προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ καὶ ἐμεγαλύνετο.
- Εσθ. 9,4 Τοῦτάταγμα, λοιπὸν, αὐτὸ τοῦ βασιλέως ἐκοινοποιήθη καὶ ἐγένετο γνωστὸν εἰς ὅλον τὸ βασίλειον, ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐδοξάζετο ὅλονεν καὶ περισσότερο.
- Εσθ. 9,5 καὶ ἐπάταξαν οἱ Ἰουδαῖοι πληγὴν ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν πληγὴν μαχαίρας καὶ ἀναιρέσεως καὶ ἀπωλείας καὶ ἐποίησαν ἐν τοῖς μισοῦσιν αὐτούς κατὰ τὸ θέλημα αὐτῶν.
- Εσθ. 9,5 Οἱ Ἰουδαῖοι ἐκτυπησαν με μαχαίρας καὶ ἐπέφεραν μεγάλην θραῦσιν εἰς ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τῶν, ὄλεθρον καὶ καταστροφὴν. Ἐκαμῶν ἐναντίον τῶν μισούντων αὐτούς, ὅσα ἐκεῖνοι ἤθελαν νὰ κάμωσιν εἰς αὐτούς.
- Εσθ. 9,6 καὶ ἐν Σούσαις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους,
- Εσθ. 9,6 Εἰς τὴν πρωτεύουσαν Σούσα οἱ Ἰουδαῖοι ἐφόνευσαν πεντακοσίους ἄνδρας.
- Εσθ. 9,7 τὸν τε Φαρσαννὲς καὶ Δελφῶν καὶ Φασγά
- Εσθ. 9,7 Μεταξὺ δὲ αὐτῶν τῶν Φαρσαννῆς, τῶν Δελφῶν, τῶν Φασγά,
- Εσθ. 9,8 καὶ Φαραδαθὰ καὶ Βαρέα καὶ Σαρβακά
- Εσθ. 9,8 τὸν Φαραδαθὰ, τὸν Βαρέα, τὸν Σαρβακά,
- Εσθ. 9,9 καὶ Μαρμασιμὰ καὶ Ρουφαῖον καὶ Ἀρσαῖον καὶ Ζαβουθαῖον,
- Εσθ. 9,9 τὸν Μαρμασιμὰ, τὸν Ρουφαῖον, τὸν Ἀρσαῖον, τὸν Ζαβουθαῖον,
- Εσθ. 9,10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν.
- Εσθ. 9,10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν τοῦ Ἀμαδαθοῦ τοῦ Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν αὐτῶν τὰς περιουσίας.
- Εσθ. 9,11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῶν βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσαις.
- Εσθ. 9,11 Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀνεφέρθη στὸν βασιλέα ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων εἰς τὰ Σούσα.
- Εσθ. 9,12 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθῆρ· ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσαις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους· ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἶε ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι, καὶ ἔσται σοι;
- Εσθ. 9,12 Εἶπε τότε ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἐσθῆρ «οἱ Ἰουδαῖοι ἐδῶ εἰς τὰ Σούσα ἐφόνευσαν πεντακοσίους ἄνδρας. Σκέψου, λοιπὸν, πόσους ἀκόμη περισσοτέρους θὰ ἐφόνευσαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Λοιπὸν ποῖον ἀξίωσιν ἔχεις ἀκόμη ἀπὸ ἐμέ; Πες μου τὴν καὶ ἐγὼ θὰ τὴν ἐκπληρώσω».
- Εσθ. 9,13 καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ τῷ βασιλεῖ· δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὖριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν κρεμάσαι.
- Εσθ. 9,13 Ἡ Ἐσθῆρ εἶπεν στὸν βασιλέα «ἀς δώσῃ ὁ βασιλεὺς τὴν ἀδειαν στοὺς Ἰουδαίους, ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὰ Σούσα, νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν ἐπομένην ἡμέραν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὥστε κατ' αὐτὴν νὰ κρεμάσωσιν τὰ δέκα παιδιὰ τοῦ Ἀμὰν».
- Εσθ. 9,14 καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὰν κρεμάσαι.
- Εσθ. 9,14 Ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψε νὰ γίνῃ ἔτσι. Ἐδημοσιεῦθη τὸ σχετικὸν διάταγμα, διὰ τοῦ οὗ οὗ ἐπετρέπετο στοὺς Ἰουδαίους τῆς πόλεως νὰ κρεμάσωσιν τὰ σώματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμὰν, ὅπως καὶ τὰ ἐκρέμασαν.
- Εσθ. 9,15 καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσαις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους καὶ οὐδὲν διήρπασαν.
- Εσθ. 9,15 Οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ οἱ εὐρίσκοντο εἰς τὰ Σούσα, συνεκεντρώθησαν κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνός Ἀδάρ καὶ ἐξῶντωσαν τριακοσίους ἀκόμη ἐχθροὺς τῶν, χωρὶς ὅμως νὰ διαρπάσωσιν τίποτε.
- Εσθ. 9,16 οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθησαν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

- Εσθ. 9,16 Οι υπόλοιποι Ιουδαίοι, οι οποίοι ευρίσκοντο ανά τας επαρχίας του βασιλείου, συνεκεντρώθησαν, δια να βοηθήσουν ο ένας τον άλλον εις άμυναν εναντίον των εχθρών των. Και επέτυχαν να ασφαλισθούν απέναντι των πολεμίων των. Αυτοί όμως εφόνευσαν από τους εχθρούς των κατά την δεκάτην τρίτην του μηνός Αδάρ δεκαπέντε χιλιάδες ανθρώπους, χωρίς όμως να προβούν εις καμμίαν διαρπαγήν.
- Εσθ. 9,17 και άνεπαύσαντο τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ἤγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.
- Εσθ. 9,17 Την δεκάτην τετάρτην του ιδίου μηνός οι Ιουδαίοι ανεπαυθησαν και επερασαν την ημεραν αυτην με συμπόσια και χαράν.
- Εσθ. 9,18 οὶ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῆ πόλει συνήχθησαν καὶ τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ ἀνεπαύσαντο· ἤγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.
- Εσθ. 9,18 Οι δε Ιουδαίοι, οι οποίοι ευρίσκοντο εις την πόλιν Σούσα, συνεκεντρώθησαν κατά την δεκάτην τετάρτην ημεραν και ανεπαυθησαν. Επερασαν δε την δεκάτην πέμπτην ημεραν με χαράν και αγαλλιασιν.
- Εσθ. 9,19 διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῆ ἔξω ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ’ εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῶ πλησίον.
- Εσθ. 9,19 Δια τουτο ακριβώς και οι άλλοι Ιουδαίοι, οι διασκορπισμένοι εις όλην την υπαιθρον χώραν, πανηγυρίζουν με πολλήν χαράν την δεκάτην τετάρτην του μηνός Αδάρ ως ημεραν καλήν και χαρμόσουν και αποστέλλουν ο ένας στον άλλον μερίδας φαγητών.
- Εσθ. 9,20 Ἔγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῆ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν,
- Εσθ. 9,20 Ο Μαρδοχαίος κατέγραψε τα ιστορικά αυτὰ γεγονότα εις βιβλίον, το οποίον και έστειλε προς όλους τους Ιουδαίους, που ευρίσκοντο εις τας επαρχίας του βασιλείου του Αρτάξεργου, τόσον εις εκείνους που κατοικοῦσαν πλησίον, όσον και εις εκείνους που ευρίσκοντο μακράν.
- Εσθ. 9,21 στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ
- Εσθ. 9,21 Τους έδωσε δε εντολήν να εορτάζουν με χαράν και ευφροσύνην τας ημερας αυτας, την δεκάτην τετάρτην και δεκάτην πέμπτην του μηνός Αδάρ,
- Εσθ. 9,22 ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ τὸν μῆνα, ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς (ὅς ἦν Ἀδάρ) ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ οδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὄλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἔξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς.
- Εσθ. 9,22 διότι κατά τας ημερας αυτας οι Ιουδαίοι διέφυγαν τον τρομερόν κίνδυνον εκ μέρους των εχθρών των και έμειναν ανενόχλητοι και έτσι ο μήνας αυτός (ο Αδάρ) μετεστράφη από πένθος εις χαράν και αι ημεραι εκείναι από ημεραι οδύνης εις ημερας χαρμοσύνης και εορτάσιμους. Διέταξε, λοιπόν, να πανηγυρίζουν τας ιστορικας αυτας ημερας με χαράν, όπως πανηγυρίζουν τας ημερας των γάμων, και να αποστέλλουν μερίδας φαγητών και δώρα στους φίλους και τους πτωχούς.
- Εσθ. 9,23 καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος,
- Εσθ. 9,23 Οι Ιουδαίοι εδέχθη σαν όλα όσα έγραψεν εις αυτους ο Μαρδοχαίος.
- Εσθ. 9,24 πῶς Ἀμάν Ἀμαδάθου, ὁ Μακεδών, ἐπολέμει αὐτούς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλήρον ἀφανίσει αὐτούς,
- Εσθ. 9,24 Επληροφορηθησαν, δηλαδή, λεπτομερώς πως ο Αμάν ο υίός του Αμαδάθου ο Μακεδών ήτο εχθρός των, ότι επροκαλεσε διάταγμα εξόντωσε εώς των και έρριψε κλήρους, δια να ορισθῆ η ημερα του ολέθρου των Ιουδαίων και ως εισηγήθε προς τον βασιλέα λέγων κρεμάσαι τον Μαρδοχαίον· όσα δε έπεχείρησεν επάξει επί τους Ιουδαίους κακά, επ’ αυτον έγέγοντο, και εκρεμάσθη αυτός, και τα τέκνα αυτου.
- Εσθ. 9,25 Ὅτι ὁ Ἀμάν εἶχε καταστρώσει σχέδιον, να παρουσιάσθῃ προς τὸν βασιλέα καὶ να του εισηγηθῆ να διατάξῃ, δπως κρεμάσουν τὸν Μαρδοχαῖον. Γενικῶς ὅσα κακά ἐπεχείρησε να πράξῃ εναντίον των Ἰουδαίων καὶ τα ὁποῖα ἐν τέλει ἐξεσπασαν εναντίον του, διότι αὐτός καὶ τα παιδιὰ του ἐκρεμάσθησαν.
- Εσθ. 9,26 διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κλήρους, ὅτι τῆ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραὶ, διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο,
- Εσθ. 9,26 Δια τουτο επωνομασθησαν αι εορτιοι αυται, ημεραι «Φρουραι» δια τους κλήρους οι οποίοι είχαν ριφθῆ εις καθορισμόν της ημερας προς καταστροφήν των Ιουδαίων. Οι κλήροι εις την γλώσσαν αυτών λέγονται Αφρουραί». Δι αυτους τους λόγους, που περιείχοντο εις αυτην την επιστολήν και δι όσα επρόκειτο να πάθουν οι Ιουδαίοι και δι όσα γεγονότα έγιναν κατά τας ημερας εκείνας, καθιερώθη η εορτή αυτή.
- Εσθ. 9,27 καὶ ἔσθησε· καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ’ ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῶ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ’ αὐτῶν, οὐδὲ μὴν ἄλλων χρήσονται. αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσουν ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριὰν καὶ χώραν.
- Εσθ. 9,27 Οι δε Ιουδαίοι εδέχθησαν και ανέλαβον την υποχρωεωσιν δια τον εαυτόν των, δια τους απογόνους των και δι όσους άλλους ήθελον προσκολληθῆ στο γένος των, να εορτάζουν απαραδατως τας δύο αυτας ημερας, ως εορτάς εις όλας τας γενεάς και εις όλας τας πόλεις, εις κάθε φυλήν και εις κάθε χώραν.

- Εσθ. 9,28 αἱ δὲ ἡμέραι αὐτῶν τῶν Φρουραὶ ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τῶν γενεῶν.
- Εσθ. 9,28 Αἱ εορταὶ αὐταί, αἱ «Φρουραὶ», θα εορταζῶνται εἰς ὅλον τὸν κατόπιν χρόνον καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν δεν πρέπει νὰ λείψῃ ποτὲ ἀπὸ τὰς γενεάς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Εσθ. 9,29 καὶ ἔγραψεν Ἐσθήρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδάβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τὸ τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραὶ.
- Εσθ. 9,29 Ἡ βασίλισσα Εσθήρ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀμιναδαβ, καὶ ὁ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ἔγραψαν ἐκ δευτέρου ὅσα ἔκαμαν, καθιέρωσαν καὶ ἐπεκυρώσαν ὅσα δια προγενεστέρας ἐπιστολῆς ὠρίζοντο σχετικῶς με τὰς εορτάς «Φρουραὶ».
- Εσθ. 9,30 καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἐσθήρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγείας ἑαυτῶν καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν.
- Εσθ. 9,30 Ἐτσι ὁ Μαρδοχαῖος καὶ ἡ Βασίλισσα Εσθήρ καθιέρωσαν τὴν εορτὴν αὐτὴν καὶ ἀνέλαβαν οἱ ἴδιοι με ὄρκον ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν καὶ τῆς υγείας τῶν τῶν Πποχρέωσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν ὅτι θα τὴν τηρήσουν.
- Εσθ. 9,31 καὶ Ἐσθήρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.
- Εσθ. 9,31 Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Εσθήρ καθιέρωσε καὶ ὥρισε νὰ γίνεταί πάντοτε αὐτὴ ἡ εορτὴ. Ἐγράφη αὐτὴ καὶ καθιερώθη πρὸς ἀνάμνησιν τῆς σωτηρίας τῶν Εβραίων.

ΕΣΘΗΡ 10

- Εσθ. 10,1 Ἐγράψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
- Εσθ. 10,1 Ὁ βασιλεὺς διέταξε καὶ κατέγραψαν, ὅσα κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας τοῦ ἐγίναν, τόσον κατὰ ξηρὰν ὅσον καὶ κατὰ θάλασσαν.
- Εσθ. 10,2 καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον.
- Εσθ. 10,2 Ὅλα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν δυνάμιν τοῦ, τὰ κατορθώματά τοῦ, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας τοῦ, ἰδοὺ, ἔχουν καταγραφὴν στο χρονικόν, βιβλίον τῶν βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς ἀνάμνησιν.
- Εσθ. 10,3 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλεῖα Ἀρταξέρξη καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ φιλούμενος, διηγείτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.
- Εσθ. 10,3 Ὁ Μαρδοχαῖος ἐξεπροσώπει τὸν βασιλεῖα Ἀρταξέρξη καὶ εἶχε ἀναδειχθῆ μέγας κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας ἐκείνου, τιμώμενος ἰδιαιτέρως καὶ ἀγαπώμενος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Αὐτὸς κατηύθυνεν εἰς προκοπὴν καὶ ἐπιτυχίαν τὴν ζωὴν ὅλου τοῦ ἔθνους τοῦ.
- Εσθ. 10,3α Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος· παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο ταῦτα.
- Εσθ. 10,3β Εἶπεν ὁ Μαρδοχαῖος· «ὅλα αὐτὰ ἐγένοντο πάρα τοῦ Θεοῦ,
- Εσθ. 10,3β ἐμνήσθη γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου, οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων· οὐδὲ γὰρ παρήλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος.
- Εσθ. 10,3β διότι ἐνεθυμήθη τὸ ὄνειρον ἐκεῖνο, ποῦ εἶδα σχετικῶς με τὰ γεγονότα αὐτά. Τίποτε δεν ἐξέπεσεν ἀπὸ ἐκεῖνα.
- Εσθ. 10,3γ ἡ μικρὰ πηγὴ, ἡ ἐγένετο ποταμὸς καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ· Ἐσθήρ ἐστὶν ὁ ποταμὸς, ἡν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐποίησε βασίλισσαν.
- Εσθ. 10,3γ Ἡ μικρὴ πηγὴ, ἡ ὁποία ἐγένετο ποταμὸς καὶ φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ, ἦτο ἡ Εσθήρ, τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ὡς σύζυγόν τοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν ἀνέδειξε βασίλισσαν.
- Εσθ. 10,3δ οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγὼ εἰμι καὶ Ἀμάν.
- Εσθ. 10,3δ Οἱ δύο δράκοντες εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὁ Ἀμάν.
- Εσθ. 10,3ε τὰ δὲ ἔθνη τὰ ἐπίσυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων.
- Εσθ. 10,3ε Τα δε ἔθνη εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συνεκεντρώθησαν με τὸν σκοπὸν νὰ ἐξολοθρεύσουν τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων.
- Εσθ. 10,3ζ τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν, οὗτός ἐστιν Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωθέντες· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐρύσατο Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι.
- Εσθ. 10,3ζ Ὁ ἰδικὸς μου λαὸς εἶναι οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ὁποῖοι ἐβόησαν με προσευχὴν θερμὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἐσώθησαν. Ἐσωσε πράγματι ὁ Κύριος τὸν λαὸν τοῦ καὶ μας ἐγλύτῳσεν ἀπὸ ὅλα τὰ δεινά, ποῦ μας εἶχαν ἀπειλήσει. Ὁ Θεὸς ἐπραγματοποίησε τὰ μεγάλα αὐτά καὶ ἀξιοθαύμαστα σημεῖα, τὰ ὁποῖα δεν ἔχουν γίνεταί μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
- Εσθ. 10,3η διὰ τοῦτο ἐποίησε κλήρους δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ καὶ ἓνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι·
- Εσθ. 10,3η Δια τοῦτο ὁ Θεὸς ἠτοίμασε δύο κλήρους, ἓνα δια τὸν ἰδικόν τοῦ λαόν καὶ ἓνα δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη.
- Εσθ. 10,3θ καὶ ἦλθον οἱ δύο κλήροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσι,
- Εσθ. 10,3θ Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ κλήροι, τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα, ποῦ εἶχαν προαναγγελθῆ, ἐπραγματοποιήθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν αὐτὴν ὥραν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ποῦ εἶχε ὀρίσει ὁ Θεὸς δι' ὅλα τὰ ἔθνη ὡς ἡμέραν κρίσεως.

- Εσθ. 10,3ι και ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
- Εσθ. 10,3ι Ο Θεὸς ἐνεθυμήθη τὸν λαὸν τοῦ καὶ ἀπέδωσε τὸ δίκαιον εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ.
- Εσθ. 10,3κ καὶ ἔσσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὗται ἐν μηνὶ Ἀδάρ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς μετὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατὰ γενεὰς εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ.
- Εσθ. 10,3κ Δι' αὐτὸ καὶ αἱ ἡμέραι αὗται, ἡ δεκάτη τετάρτη καὶ ἡ δεκάτη πέμπτη τοῦ μηνὸς Ἀδάρ, θα εορτάζονται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους με συγκέντρωσίν των, με χαρὰν καὶ εὐφροσύνην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἰς ὅλας τὰς γενεὰς στὸν αἰῶνα μετὰξὺ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.
- Εσθ. 10,3λ Ἔτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας εἰσήνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραί, ἣν ἔφασαν εἶναι καὶ ἡρμηνευκένας Λυσίμαχον Πτολεμαίου τῶν ἐν Ἰερουσαλήμ.
- Εσθ. 10,3λ Κατὰ δε το τέταρτον ἔτος τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας ὁ Δοσίθεος, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ ὁ Πτολεμαῖος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔφεραν τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τῶν “Φρουραί”, δια τὴν ὁποίαν ἔλεγον ὅτι αὐθεντικῶς ἔχει μεταφρασθῆ ἀπὸ τὸν Λυσίμαχον τὸν υἱὸν τοῦ Πτολεμαίου τὸν ἐκ τῆς κοινότητος τῆς Ἰερουσαλήμ.